

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

květen 2020

Koronavirová pandemie se nevyhnula ani nejchudší zemi západní polokoule – Haiti.

V zemi existují pouhá tři centra péče o nakažené osoby, se 120 lůžky na 10 milionů obyvatel. I přes podporu mezivládních organizací je nedostatek zdravotnického materiálu. Vláda distribuuje do zasažených oblastí mýdla a dezinfekcí, ty ale zdaleka nestačí. Lidé používají k sanitaci ocet. V ohrožení života virem jsou mladí, staří i děti.

obsah

Duchovní slovo:

Duchovní slovo.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Charita a doba „pokovidová“.....2

Ochranné pracovní prostředky.....3

Sbírka pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci!.....3

Výnos jubilejního 20. ročníku celostátní Tříkrálové sbírky pomůže také při letošní koronavirové krizi.....4

Zprávy z Charit:

Holešov, Konice, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Přerov, Strážnice, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Veselí nad Moravou, Zlín.....5

Humanitární pomoc:

Doba koronavirová na Haiti.....21

Pomoc sester z Gonaïves.....21

Střecha nad hlavou.....22

Koronavir v ukrajinské Kolomyji.....22

Charita poskytuje pomoc postiženým bleskovou povodní.....24

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

píši tyto řádky den před skončením nouzového stavu, 16. května, v době nadějí i nejistot. Nadějí, že se dostaneme z nejrůznějších omezení, která nám leckdy „lezou na mozek“, že budeme mít zase možnost prožívat víru ve společenství, zvláště při mši sv., že dojde k oživení hospodářství, a na druhé straně v době nejistot, co to rozvolnění, které nastává, přinese. Stoupne počet onemocnění, dostanu to také, kdy přijde druhá vlna... Co je příčinou? Nějaký neviditelný nepřítel. Nevidíme ho, neslyšíme, nemůžeme si na něj sáhnout, ochutnat... Přichází tak, že jej vůbec nepostřehneme, můžeme jej mít a šířit, aniž o tom víme.

V této době ohrožení a nejistot jsme odkázáni na víru v to, co říkají odborníci a na opatření, která nařizují politici. To je lidská víra a naděje.

Také se přirozeně nejvíce obracíme k tomu, o kom věříme nebo tušíme, že je odborník s velkým O. Který všemu, co se děje, opravdu rozumí, který chce skutečně naše dobro a dává nám k tomu pokyny, které k tomu dobru vedou. Nerozumíme ovšem vždy jeho záměrům a tomu, co dopouští, ale věříme a doufáme, že všechno dovede k dobrému cíli.

V květnu se v katolické církvi tradičně více obracíme také k Matce Boží, naší Panně Marii. Ani ona neměla ve svém životě všechno úplně jasné. Čteme o ní mj., že nerozuměla tomu, co se dělo, ale uchovávala ta slova ve svém srdci a rozvažovala o nich (srov. Lk 2, 50.51). Na ni se ovšem především vztahují slova Pána Ježíše: „Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší slovo Boží a podle toho jednají.“ (Lk 8, 21)

Když se v této době snad více obracíme k Bohu s prosbou o pomoc, otevřeme také Bibli, zvláště evangelia a začteme se do té radostné zprávy (euangelion je v překladu radostná zpráva) o Boží dobrotě, lásce, něze i naší odpovědi v jednání podle jeho slov.

Můžeme se také zamyslet: pomáhá nám tato pandemie k poznání, co je v našem životě důležité, podstatné a co bylo a je zbytečné? Co a kdo nám pomáhá? Co dobrého jsme prožili, i dostali, udělali? Můžeme také myslet na všechno dobré, co stále máme a dostáváme, co prožíváme ve vzájemných vztazích a oživovat vděčnost Bohu i sobě navzájem

Myslím na vás všechny v modlitbě každý den a každé úterý sloužím za Charitu a všechny charitářky mši sv.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Charita a doba „pokovidová“

Máme za sebou poměrně náročné období a dnes už můžeme hodnotit, co nám pandemie koronaviru COVID-19 dala nebo vzala. V první řadě musím s hrdostí prohlásit, že Charita neklamala! Od prvních dnů jsme fungovali na sto procent a Charita byla na mnoha místech jediná, která dokázala lidem pomoci, včetně zabezpečení rouškami, desinfekcí apod. Mnoho organizací šlo do útlumu, přerušilo výrobu nebo svoje podnikání, tisíce zaměstnanců zůstaly doma nebo pracovaly z domu. To v Charitě nepřipadalo v úvahu. Nároky na pracovníky služeb i vedení naopak extrémně vzrostly. Charita musela během jednotek dnů zcela změnit organizaci a způsob práce. Více než 50 služeb bylo z rozhodnutí vlády uzavřeno a pracovníci se z velké části přesunuli na jiné pozice tam, kde jich bylo zapotřebí. Extrémně vzrostl tlak na naše poradny i další služby prevence, ale způsob práce se musel změnit na „bezkontaktní“ – tedy po telefonu, maily, skypy ... Vedle toho výrazně narostla potřeba ve službách péče, především v pečovatelské službě. Lidé seniorského věku se snažili omezit pohyb na veřejnosti, proto bylo zapotřebí jim zařídit dovážku jídla, nákupy, léky apod. Další nárůst potřeby jsme zaznamenali v oblasti domácí zdravotní péče. Lékaři hodně ordinovali po telefonu a mnohem víc začali pacienty svěřovat sestřičkám v terénu. K tomu všemu jsme na začátku vůbec neměli v potřebné míře ochranné prostředky, protože od státu jsme je dostali až ve druhé polovině března. Museli jsme si pomoci sami a vůbec to nebylo jednoduché, protože ceny okamžitě

vzrostly na desetinásobek i víc, anebo prostě potřebné prostředky nešlo koupit vůbec. Zmizely z trhu. Přes všechny tyto problémy jsme služby poskytovali dál, a to i za cenu obrovského nasazení a přetížení, především pracovníků v přímé péči. Za to všem patří obrovský dík a uznání. Co z toho všechno vyplynulo a co si z této situace můžeme vzít?

- Charity situaci zvládly, dokázaly flexibilně zareagovat na dramatické změny a co je hlavní, klienti a pacienti nezůstali bez pomoci. Byli jsme jim nablízku před pandemií, během ní a budeme jim pomáhat i nadále.
- Máme kvalitní a motivované pracovníky, kteří v takových situacích chápou nutnost změn, dokáží se přizpůsobit a pomáhají i nad rámec svých pracovních povinností.
- Umíme aktivizovat dobrovolníky tam, kde je to potřebné a možné, protože spoustu věcí bychom bez nich nedokázali.
- Charity jsou moderně vybavené a zabezpečené, abychom mohli reagovat i na mimořádné situace, umíme si vzájemně pomáhat.
- Společnými silami jsme dokázali zabezpečit i to, co nám v první fázi nedokázal zabezpečit stát.
- Pomáháme dlouhodobě a umíme získávat prostředky na pomoc i tam, kde to neumí stát nebo samospráva.
- Díky tomu všemu jsme získali mnohem více důvěry jak u veřejnosti, tak u obcí, krajů nebo složek integrovaného záchranného systému.

A co bude dál? To samozřejmě konkrétně nikdo neví, ale s jistotou mohu říct, že budeme zase o něco více připraveni na podobné situace. Určitě se změní náš pohled na to, co musíme mít v zásobách, abychom nebyli zaskočení a překvapení. Budeme na základě dosavadních zkušeností ještě lépe umět zvládnout krizové řízení. Myslím, že tato doba a načerpané zkušenosti nám přinesou zase nové příležitosti, stejně, jako to bylo v době po povodních v roce 1997. Stále se učíme a stále rosteme.

Co je ale to nejdůležitější? Naši klienti a pacienti si mohou být jisti, že jsme stále s nimi a že je na holičkách nenecháme, že s nimi budeme v normálních časech i v čase zkoušek.

Díky všem, kteří v minulých týdnech a měsících přiložili ruku k dílu. Díky vám jsme dnes zase o kousek dál.

Václav Kepřt,
ředitel Arcidiecézní charity Olomouc

Ochranné pracovní prostředky

Rychle se šířící virus zastihl všechny instituce nepřipravené. I přes to, že vládní činitelé ubezpečovali veřejnost o dostatku ochranných prostředků, situace byla zcela opačná. Přes všechny sliby vlády o dodávkách respirátorů, roušek a dalších pomůcek byli charitní zaměstnanci sociální a zdravotní péče odkázáni sami na sebe. Charity pro zajištění bezpečnosti zaměstnanců a klientů samy nakupovaly pomůcky od komerčních dodavatelů, kteří nasadili několikanásobně vyšší ceny.

Na začátku března, kdy se počty nakažených ze dne na den zdvojnásobovaly, se členové vlády stále jen dohadovali o svých kompetencích, ale ochranné prostředky byly stále v nedohlednu. Situace se zásobováním prostřednictvím krajských úřadů se zlepšila až v druhé polovině března, ale to už bylo Ministerstvem zdravotnictví ČR evidováno téměř 300 infikovaných pacientů.

Na zabezpečení nejen zaměstnanců a dobrovolníků, ale i veřejnosti, byly zajištěny jak z vlastních zdrojů, tak prostřednictvím krajů ochranné prostředky v níže uvedeném objemu, které byly distribuovány jednotlivým Charitám. Měsíční ztráty Charit v Arcidiecézi olomoucké jsou 6,2 milionu korun. Jsou způsobeny na jedné straně zvýšenými náklady a na druhé straně značnými výpadky v tržbách.

Ochranný prostředek	Množství
Ústenky	453 759 ks
Respirátory FFP1, FFP2, N95	40 564 ks
Rukavice jednorázové	418 657 párů
Desinfekce na ruce	4 875 l
Desinfekce na povrchy	3 268 l
Pláště jednorázové	635 ks
Brýle ochranné	4 519 ks
Oblek ochranný jednorázový	3 977 ks
Štít ochranný	1 405 ks
Teploměr bezkontaktní	64 ks

Část ochranných prostředků, a to zejména roušky, desinfekce nebo ochranné krémy obdržela Charita darem od jednotlivců a firem, jako například Beiersdorf, Tescoma, Arcibiskupské lesy a statky, Kores a jiní. S rozvozem pomůcek a prostředků pomáhala vozidla, která bezplatně zapůjčila firma ŠKODA AUTO Digi-Lab, a bezplatnou přepravu ochranných prostředků poskytla také společnost PPL. Všem dárcům tímto děkujeme.

Dagmar Jurčíková,
PR ACHO

Sbírka pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci!

Ocitli jste se v nouzi a potřebujete neodkladně finanční pomoc? Sbírka pro Česko: Na vlně pomoci proti bezmoci! pořádaná Charitou Česká republika má pomoci zabezpečit základní životní potřeby lidem, kteří se v důsledku epidemie Covid-19 a přijatých bezpečnostních opatření vlády náhle ocitli v nepříznivé životní situaci. V článku naleznete sociální pracovníky, na které se můžete obrátit a podmínky, za nichž vám bude pomoc poskytnuta.

Mezi ohrožené skupiny patří především:

- matky a otcové samoživitelé
- rodiny, které se ocitly ve finanční nouzi
- lidé, kteří přišli o zaměstnání
- lidé s výpadkem okamžitého příjmu
- lidé s nízkými příjmy
- senioři a osoby se zdravotním postižením

Jak o pomoc požádat

Současní klienti Charity se obrátí na svého **sociálního pracovníka**. Ostatní mohou kontaktovat tu diecézní Charitu, pod níž územně spadají, kde dostanou kontakt na pracovníka sociální služby v blízkosti jejich bydliště. Sociální pracovník charitní služby s žadatelem detailně probere jeho situaci. Pokud zjistí,

že žadatel už využil veškerou dostupnou pomoc (sociální dávky, potravinová pomoc, charitní šatník, pomoc rodiny, snaha o domluvu s pronajímatelem apod.), může s uživatelem vyplnit žádost o přidělení finanční pomoci ze Sbírký pro Česko.

Forma pomoci

Pomoc může mít podobu poskytnutí nebo úhrady pořízení potřebné věci, může však také jít o finanční dar. V takovém případě musí žadatel doložit sociálnímu pracovníkovi, s nímž vyplňoval žádost, vyúčtování, například daňový doklad.

Omezení podpory

Podpora ze sbírky se nebude vztahovat na splácení dluhů lidí, kteří jsou v exekuci nebo insolventi. Zadluženým lidem bude možné poskytnout finanční pomoc pouze na zajištění základních životních potřeb, na základní zajištění chodu domácnosti, a to pokud budou vyčerpány jiné možnosti.

Výnos sbírky je rozdělen podle vnitřního klíče Charity ČR takto: 65 % vybraných prostředků se vrací Charitám, které je vykoledovaly, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % na rozvojové projekty v zahraničí a do krizového fondu při mimořádných událostech, 5 % na projekt y Charity Česká republika, 5 % jsou zákonné režie sbírky.

CHČR

Výnos jubilejního 20. ročníku celostátní Tříkrálové sbírky pomůže také při letošní koronavirové krizi

Jubilejní dvacátý ročník celostátní Tříkrálové sbírky se 20. května 2020 definitivně uzavřel a peníze tak mohou začít pomáhat ve všech regionech naší republiky. K částce, kterou v lednu vykoledovali malí i větší králové do tříkrálových kasiček, přibýly ještě DMS a další dary zaslané na sbírkový účet. K 30. dubnu tak výnos Tříkrálové sbírky 2020 činil **133 803 733 korun**.

Díky neúnavné snaze mnoha lidí byl výtěžek sbírky opět rekordní a ten loňský překonal téměř o 11 milionů korun. Poděkování organizátorů míří především k dobrovolníkům, kteří zorganizovali koledování a vyrazili do ulic s tříkrálovou koledou na rtech. Jejich zásluhou vložili lidé do pokladniček neuvěřitelných 130 347 953 korun. Výsledek svědčí o tom, že dárce přijímali koledníky nejen vlídně, ale především štědře. Zato jim patří velký dík, stejně jako všem těm, kteří neváhali zaslat DMS nebo peníze přímo na účet. Výnos sbírky tím zvýšili o další 3 455 780 korun. „Na koledu v celé ČR sice letos vyrazilo více než 70 tisíc malých králů, přesto zbývá mnoho domácností, které s koledou navštívit nestihneme. Velmi si vážíme všech, kteří přispějí i bez osobního kontaktu, který je pro Tříkrálovou sbírku charakteristický. Je to pro nás důkaz, že lidé sbírce důvěřují,“ vzkazuje Gabriela Víšová, hlavní koordinátorka sbírky.

Poděkování patří také dlouholetým partnerům, bez nichž by se sbírka nemohla rozvíjet a každý rok tak pomáhat více a více lidem. Jedná se o společnost T-Mobile a Nadaci České spořitelny. Obrovským přínosem pro sbírku jsou zaměstnanci České spořitelny, kteří vykoledovaných 130 milionů přepočítali a vložili na účet. Také k nim míří z Charity díky, stejně jako k zaměstnancům obecních a městských úřadů, kteří letos zapečetili a rozpečetili téměř 25 tisíc pokladniček.

Organizátoři děkují i společnosti Leo Express za letošní novinku – koledování ve vlacích, dále společnosti City Digital Media za propagaci sbírky, Fóru dárců za zprostředkování služby DMS a mediálními partnerům České televizi a Českému rozhlasu. „Děkujeme také chráněným dílnám Reparto Zábřeh, Sansimon Znojmo a dílně Charity Hrabyně za výrobu propagačních předmětů sbírky,“ dodává Gabriela Víšová.

Zásluhou dobrovolníků, dárců i partnerů jsou nyní peníze rozděleny podle předem daného klíče a putují do charitních zařízení a projektů, které Charity určily ve svých záměrech už vloni. Mezi klienty Charity patří senioři, lidé s hendikepem,

rodiny v tísní, lidé bez domova, z vyloučených lokalit nebo sociálně slabí. Tříkrálová pomoc je stejně široká jako spektrum charitních služeb těmto lidem.

Zásadní význam pro sociální a zdravotní péči v Charitě mají auta, jimiž se pečovatelé a pečovatelky dopravují ke klientům, nebo určená ke svozu klientů. Tříkrálová sbírka každoročně umožní obnovovat charitní vozový park, letos třeba v Holešově, Jihlavě, Dolním Újezdě nebo Odrách. Důležitou součástí charitní činnosti tvoří hospicová a paliativní péče – Tříkrálová sbírka ji podpoří v Olomouci, Přerově, Divišově, Rajhradě, Českých Budějovicích, Lišově nebo Tachově. Provoz charitního šatníku bude letos díky sbírce možný ve Slaném, Dačicích či Novém Jičíně. V Českém Krumlově využijí výnos sbírky pro podporu chráněného bydlení, v Červeném Kostelci vymění okna v Domově svatého Josefa. V Českém Těšíně se senioři v charitním domě mohou těšit na nové postele a v Brněnské diecézi přispěje sbírka k dalšímu rozvoji projektu charitní záchranné sítě pro lidi, kteří propadnou sítí státní pomoci. V mnoha Charitách využijí výnos sbírky unikátním způsobem – v Chomutově přispějí na chod Farní miniškoličky, ve Zlíně umožní letní pobyt dětem a mládeži s diagnózou SMA a dystrofiemi. A na Domažlicku podpoří canisterapii v sociálních službách. Ze zahraniční pomoci jmenujme projekt Adopce na dálku Charit v Královéhradecké a Plzeňské diecézi a v Pražské arcidiecézi. A to je jen zlomek toho, jak tříkrálové peníze pomohou v České republice i zahraničí.

Virus a pomoc neznají hranice

Mimořádná situace pandemie Covid-19 se netýká pouze České republiky. Dnes už můžeme říct, že pro řadu zemí bude mít katastrofálnější následky. V Evropě se jedná především o Itálii a Španělsko a díky sesterským organizacím Caritas Italiana a Cáritas Española může krizový fond Charity ČR splnit svůj hlavní účel – částku 2x5 000 eur posílá Charita do obou zemí. Většina místních Charit už připravuje své záměry pro Tříkrálovou sbírku 2021. Je velmi pravděpodobné, že současné dění a jeho důsledky nepominou a vykoledované peníze z Tříkrálové sbírky tak pomohou i příští rok zvládat dopady letošní koronavirové krize.

PR ACHO

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Holešov

Charita je v každém z nás

Charita Holešov děkuje všem dobrovolníkům za obrovské nasazení a odvedený kus práce v době vyhlášení nouzového stavu z důvodu pandemie koronaviru. Jako první se v prvních dnech po vyhlášení přihlásili skvělí dobrovolníci z řad Skautů pod vedením Aleše Cahlíka a dobrovolníci z Turistického oddílu mládeže TOM – Medvědí stopa Holešov pod vedením Petra Němčíka. Mohlo se tak ve spolupráci s Městskou policií Holešov započít s rozvozem roušek. Dle telefonátů bylo možné zajistit pro seniory a potřebné nákup potravin, drogerie i léků. V dalších týdnech jsme spolupráci navázali také s TyMy centrem pod vedením Mgr. Jarmily Vaclachové. Nejtěžší začátky jsme společně překonali také díky ochotě a spolupráci obětavých švadlenek, které se hlásily a postupně, jak stíhaly šít, nám dodávaly roušky, kterých nebylo dostatek nejen pro naše pracovníky, ale ani pro naše klienty.

Děkujeme jak skupinám švadlenek, tak jednotlivcům: Evě Fuksové a dobrovolnicím z Mateřského centra Srdíčko, Evě Klabalové, paní Ehrlichové, Ireně Peštové, paní Zavadilové, Lence Janečkové, Miroslavě Poláškové, Janě Březinové, Aleně Horákové, paní Jadrníčkové, Ludmile Hrdličkové, paní Kratochvílové.

Moc děkujeme ještě jednou, za váš čas, energii a naději, kterou jste formou roušek předaly.

Děkujeme všem uvedeným, že nám pomáhali pomáhat.

*Leona Machálková,
koordinátorka dobrovolníků Charity Holešov*

Charita Konice

Veliké uznání všem našim pracovnícím a pracovníkům,
a díky za modlitby a jejich vyslyšení

Potýkání se s problémy způsobenými nemocí COVID-19 jistě není u konce, byť bychom si to všichni velmi přáli. Máme za sebou zhruba tříměsíční fázi nástupu nemoci v naší zemi, velmi intenzivních, dynamických a závažných restriktivních opatření a jejich postupné, nicméně opatrné uvolňování. Z Charity Konice také touto cestou rádi informujeme, že jsme zatím ve spolupráci se spoustou partnerů vše zvládli. Spolu s díky za veškerou spolupráci a pomoc pevně věříme, že budeme úspěšní i nadále. Pozvolné zintenzivňování závažnosti zpráv o problému s touto nemocí lze identifikovat již s počátkem tohoto roku. Kdo sledoval zpravodajství o narůstajících problémech v Číně, se jistě podobně jako spousta jiných lidí „daleko od problému“ uklidňoval tím, že je to opravdu daleko. Přiznávám, že jsem se tím velmi důsledně uklidňoval také, až do nevinné informace dcery, která mi oznamovala, že v rámci mezinárodního programu studentů jejich školu na několik dní navštívila skupina studentů vč. studentů z Asie a dokonce Číny. Mé privátní přesvědčení o tom, „co je daleko“ se rázem rozsypalo jako komín z dětských kostek. Dalším okamžikem, na který se mi obtížně zapomíná, byla nepřijemná informace našich sestřiček, kdy informovaly, že dodavatelé ochranných pomůcek nedovedou odhadnout, kdy nám objednané položky přivezou a zdali vůbec. Pokusil jsem se „sehnat“ přes známého, který se v tomto byznysu pohybuje a jeho informace o tom, že „nic není a hned tak nebude, a to ani za draho“ mi způsobila poměrně dlouhou strnulost pohledu někam do ... fantazie, s divnou ozvěnou ubezpečování ministra zdravotnictví v Poslanecké sněmovně o tom, že „není problém“.

V polovině března už to ale šlo „ráz na ráz“. Státní omezení návštěv v domovech seniorů jsme zhruba o týden předběhli. Následovalo uzavření Mateřského centra Srdíčko s tím, že „malujeme“, přestali jsme svázet kompenzační a zdravotní pomůcky. Pak se spustila lavina několikrát týdně přepracovávaných krizových plánů dle doporučení či později i nařízení různých kom-

petentních orgánů a organizací. Že to bylo doslova k zbláznění, do kterého, zejm. kolegyním z vedení našeho domova seniorů, nebylo daleko, se dá dnes už jen obtížně věřit. Padla řada do té doby nepředstavitelných „tabu“ a to jsem přesvědčen, že i v problematice karanténních opatření už tento kolektiv zažil ledacos. Domov se velmi důsledně téměř odřezal od světa a styčné body a průniky byly velmi důsledně střeženy dotazováním, informacemi, teploměry, lhůtami v zádveřích, opatrností atd.

Terénní služby na tom možná byly lehčeji co do množství krizových opatření, o to více ale prožily velkou nejistotu a obavy. Tolik těsných kontaktů s lidmi různě zdravotně hendikepovaných prostě jen tak někdo nemá. Jen velmi málo našich klientů vypadá opravdu zdravě. Nijak pozitivně nepůsobilo zejm. postupné uzavírání lékařských ordinací se strohým oznámením: „Z důvodu státem nezajištění ochranných pomůcek oznamujeme ...“.

Oprávněná otázka pracovníc „A co my?“ měla pokračování v „Co klienti?“. Toto pokračování bylo také dennodenní odpovědí. Bez příchutě hraného hrdinství. Z nutnosti. Ne bez pocitu občasné bezmocnosti a nemalého strachu o blízké, o rodiče, děti, o sebe navzájem. Žádná legrace. Občasné chvilky nádechu střídaly krize. Uzavřené Litovelsko bylo tak blízko a skříň s ochrannými pomůckami

Šití a dodávka roušek bylo dodnes až nepochopitelnou vlnou přesvědčení, že „to“ snad má řešení. Nechci umenšovat skutečný ochranný účinek roušek, ale ve dnech logistické bezmoci to byl skutečně „dar z nebe“.

Postupně nabíhající materiální pomoc v krabicích s nečitelným písmem dávala každý den lepší a lepší vyhlídky na zvládnutí toho nejhoršího. Lehce zatnuté zuby z mezinárodních okolností této logistiky mám, ale díky za tyto dodávky je nutné vyslovit. Tedy – díky. Stejně tak díky patří všem, kteří zajišťovali putování OOP k našim pracovnícím. ACHO, zejm. Martin Zamazal, jeho tým a pro nás také chlapi z Charity Prostějov, jsou nej-

bližšími partnery v těchto logistických záležitostech. Upřímně poděkování k nim posílám i touto cestou. Informace z Olomouckého kraje, který každý den sumarizoval pokyny týkající se sociálních služeb, byly vynikající a velmi praktickou pomůckou. Díky jsem již předal. O všech materiálech a darech sem psát nebudu, činíme tak většinou osobně anebo prostřednictvím našeho webu.

Postupně putujeme k uvolňování opatření. Pořád není vyhráno. Možná, že viru jsme leckde blíže, než bychom čekali. Vývoj ale nelze nijak předvídat. Připravenost zejm. v postupech a vybavení ochrannými pomůckami je ale daleko lepší než třeba ještě před měsícem.

Při vědomí omezenosti slovního vyjádření toto shrnutí končím tím nejpodstatnějším: velikým uznáním všem našim pracovní-

cím a pracovníkům, kteří zůstali ve službě. Bez jejich odvahy, obětavosti, vytrvalosti, důsledné kázně a nasazení, by všichni naši klienti a ti, kteří v tuto dobu požádali o pomoc, byli vážně ohroženi. Vím, že leckteré z kolegyně chodily do práce navzdory nejen obavám, ale i tlaku nejbližších. Všechny bez rozdílu si Vás moc vážím. Pochopitelně mně nejbližší v organizační struktuře jsou vedoucí středisek a těm děkuji ještě navíc za velké nasazení ve prospěch svých týmů, jejich naladění a motivaci ke vskutku odvážnému a těžkému výkonu (... taky za trpělivost se mnou). Upřímné díky všem, kteří nám jakkoli pomohli a pomáhají dále. Děkuji všem za modlitby a prosby a děkuji za jejich vyslyšení.

Mgr. Marek Navrátil,
ředitel Charity Konice

Charita Moravská Třebová

Ukončení služby dobrovolníků pro nákupy seniorům

V souvislosti s uvolňováním opatření proti koronaviru jsme ukončili službu dobrovolníků Charity Moravská Třebová pro nákupy seniorům a lidem se zdravotním omezením.

KONEČNÁ REKAPITULACE DOBROVOLNICKÉ POMOCI:

- 306 nákupů
- 840 rozvezených obědů
- 58 vyzvednutých receptů
- 7421 rozdaných roušek pro nejvíce ohrožené

Děkujeme všem dobrovolníkům za obrovský kus odvedené práce!

Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová

Charita Nový Hrozenkov

Jedno milé dopoledne

Vážení a milí účastníci doby „KORONAVIROVÉ“

Jedno dubnové pondělí jsem přišla na odpolední poradu pečovatelek a docela jsem se zarazila. Sice jsem na sobě nedala nic znát, ale věčně usměvavé pečovatelky, které i v zimě ve sněhu a v létě v horku stále vesele mluví o svých babičkách a dědečcích ze samoty, tentokrát vypadaly už velmi vyčerpaně a bez zájmu. Začala jsem přemýšlet, čím tuto skleslou náladu zvednout. A že se blížil 30. duben, začalo mi svítat. Samozřejmě jsem potřebovala spojení. Ke dni, kdy se mají „pálit čarodějnice“, je nejlepší spojení přece pastorační pracovnice. Byla pro a tak jsme začaly shánět březové metly. To byste nevěřili, že nikde nejsou, bylo velmi těžké sehnat nakonec 6. Také jsme požádaly jednu kolegyni v domácím „ošetřovacím vězení“, o napečení několika desítek trubiček a nějaké ty další dobroty jsme sehnaly ve slevě. Nemyslete, je nás hodně a klienti na „domečcích“ nesměli být ošizeni.

Nadešel den D. S kolegyní jsme přijely k Charitě už v šest ráno, naaranžovaly opentlená pomatla kolem budovy, rozmístily zákusky, navařily litry kávy a čekaly s pozvánkou (s emblémem čarodějnice) na první účastnice.

V průběhu dopoledne se uskutečnilo u stolu několik milých porad, svačinových setkání a všechny pečovatelky nakonec odcházely s úsměvem. Stálo to za to, úsměv nebyl ztracen.

Přeji všem krásné slunečné dny a snad už bude líp.

Dana Martinková,
Charita Nový Hrozenkov

Charita Olomouc

KUP OBĚD a pomoz nám tak postarat se o ty,
kteří neměli v životě štěstí

Olomouc – Pan Karel pracoval jako lesní dělník až do doby, než utrpěl pracovní úraz. Chůzi o dvou francouzských holích dnes zvládá jen s obtížemi, každodenně potřebuje dopomoc při hygieně, oblékání, chystání jídla či doprovodu k lékaři. Potřebné péče se mu dostává v Domově sv. Anežky na Svatém Kopečku u Olomouce. Jeho příjem je však natolik nízký, že nestačí na to, aby pokryl všechny potřebné výdaje na bydlení, péči i stravování. V podobné situaci se nachází téměř polovina tamních klientů. Charita Olomouc vyhlašuje finanční sbírku KUP OBĚD. Příspěvky od jednotlivých dárců budou použity na úhradu obědů pro konkrétní potřebné klienty Domova sv. Anežky.

Pan Karel strávil velkou část svého života náročnou prací v lese. Osudným se mu stal pracovní úraz, následkem něhož trpí postižením periferních nervů, které se projevuje nestabilitou a poruchou chůze. Do práce se již nemohl vrátit. Jeho rodiče se o něj starali několik let v rodné vesničce nedaleko Olomouce. Když zemřeli, ocitl se pan Karel sám, bez pomoci. Nový domov našel v Azylovém domě s pečovatelskou službou na Svatém Kopečku u Olomouce. Z dávek hmotné nouze a příspěvku na péči má však sotva na uhrazení nákladů spojených s ubytováním a péčí.

Příběh pana Karla je však jen jedním z několika dalších podobných příběhů klientů, kteří našli zázemí v Domově sv. Anežky. Důvodem je skutečnost, že v domově žijí starší lidé se sníženou soběstačností, kteří jsou tzv. nízkopříjmoví. Celou situaci navíc umocňuje pandemie, kdy s vyhlášením nouzového stavu dochází k opožděným výplatám dávek ubytovaným klientům. Ocitají se tak v situaci, kdy jim po uhrazení ubytování a péče nezbyvá na stravování.

Charita se snaží teplé jídlo klientům zajistit. „Domov sv. Anežky pečuje o základní potřeby klienta, včetně celodenní stravy. V případě, že náš klient nemá z objektivního důvodu finance, aby hradil stravování, ubytování nebo péči o svou osobu, tak klientovi hradíme potřebné služby z vlastních zdrojů. Naše zdroje jsou ale omezené a situace už pro nás začíná být dlouhodobě neudržitelná,“ vysvětluje Alexandr Dvořák, vedoucí Střediska Samaritán.

Projekt KUP OBĚD

Charita Olomouc se obrací na veřejnost s prosbou o pomoc v duchu výzvy „KUP OBĚD a pomoz nám tak postarat se o potřebné lidi, kteří neměli v životě tolik štěstí“. Jedná se o finanční dar, kterým dárcé může přímo zakoupit oběd pro potřebného klienta. Lze rovněž volit mezi jednorázovou koupí jednoho oběda anebo zaplatit obědy jedné osobě na celý týden případně na celý měsíc. Cena jednoho oběda je 85 korun. Další možností je nastavit pravidelné příspěvky a stát se tak přímo patrony či ochránci jednotlivých klientů.

„V domově bydlí lidé, kteří mají například cukrovku, a kvalitní jídlo je pro ně základním předpokladem, aby se jejich zdravotní situace dále nezhoršovala,“ přibližuje Alexandr Dvořák. Charita Olomouc má v současné době v Domově sv. Anežky ubytovací kapacitu plnou, což je 30 osob, a zhruba poloviny z nich se dotýká finanční krize. „K dnešnímu dni v pořadníku evidujeme dalších 120 osob se sníženou soběstačností, kteří čekají na uvolněné lůžko, což potvrzuje, že Domov sv. Anežky je službou, která v síti sociálních služeb citelně chyběla,“ dodává Alexandr Dvořák.

Projekt KUP OBĚD spustila Charita Olomouc 5. května při příležitosti Giving Tuesday Now, dne globální solidarity.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Ve službách pandemie: Jak vypadaly dny dobrovolníků,
kteří se v nouzovém stavu rozhodli pomoci

Olomouc – Koncem března zahájila Charita Olomouc ve spolupráci s městem Olomouc službu Nákupy pro seniory. Do ulic se vydalo několik desítek dobrovolníků a pracovníků Charity, kteří každé ráno od pondělí do pátku nastupovali do aut, nakupovali potraviny, drogistické zboží a léky pro seniory. Potom je rozváželi ke dveřím těch, kteří si nemohli nákup zajistit sami. Jak nová služba vypadala v terénu?

„Jako dobrovolníci jsme denně naježdili desítky kilometrů a setkali se s mnoha lidmi. Všichni měli společné dvě věci: vděk a obavy. Někteří se báli vyjít ven, někdy i na zahradu. Byli proto neskonale vděční nám, kteří jsme byli schopni a ochotni přinést

jim potraviny, léky nebo roušky a mile se na ně usmát a prohodit pár vět. Přišli o přímý kontakt se světem a někdy potřebovali taky trochu uklidnit a povzbudit, že bude líp. Takže přestala jsem přednášet, cestovat, vzala tašky a skrz roušku se usmívala na lidi. To je minimum, co může i dnes udělat každý," říká dobrovolnice Lenka Hrabalová.

V posledních nelehkých týdnech jsme svědky krize. Převrací se zaběhnuté a doposud fungující principy společnosti. Nastala situace, při níž je nejdůležitější bránit zdraví ohrožených skupin obyvatel, s sebou pochopitelně nese řadu nových opatření, zákonů či služeb. Jednou z nich je i pomoc seniorům se zajištěním věcí, potřebných k běžnému životu. Nákupy pro seniory se tak staly aktuálně rozšířenou aktivitou, ve které hráli hlavní roli dobrovolníci a sociální pracovníci.

Systém, který skutečně funguje

„K dobrovolníkům jsem se přihlásila ihned po vyhlášení nouzového stavu. Charita Olomouc jednala velmi rychle a pružně," komentuje počínající situaci Klára, jedna z prvních dobrovolnic, a dodává: „Druhý den po přihlášení se k dobrovolníkům přes formulář na webu jsem už dostala odpověď, že mám přijít na zaškolení ohledně nákupů pro seniory a samozřejmě řízení auta. Školení trvalo krátce, neztráceli jsme čas zbytečnými záležitostmi, nic jsme neprotahovali.“

Dobrovolnice jedním dechem dodává, že vše i za běhu proběhlo důsledně včetně podepisování nutných smluv a předání prozatímního know-how. Následující dny už mohlo několik dobrovolníků směle nasednout do aut. „Nejprve jsem převážela jen roušky a materiál na šití, potom už jsme vyrazili do Globusu na první nákup. Jsem nadšená z toho, jak služba začala okamžitě šlapat. Tam, kde měla pomoci, skutečně pomohla," doplňuje Klára.

Mám čas i síly, tak chci pomoci

Všední život před rozvolňováním karantény vypadal trochu jinak. Ulice téměř pusté, lidi v rouškách přes obličej poznáváme pouze podle očí. Nákupní domy však zůstaly plny. Fronty u pokladen často sahaly až do poloviny plochy obchodního domu. Sem se vypravovali dobrovolníci téměř každý den.

„Když začala vstupovat v platnost různá opatření v souvislosti s koronavirem, chtěla jsem se v této zvláštní a náročné době zapojit do pomoci těm, kteří to potřebují - když na to mám čas i síly," přibližuje svou zkušenost studentka psychologie a teologie Univerzity Palackého Magdalena Lhotská.

Každý dobrovolník si sám vybíral, zda vezme dopolední nebo odpolední směnu, podobně jako při pracovním provozu. „Většinou jsem se hlásila jen na odpolední směny, to znamená, že pokud

mi koordinátor potvrdil, že mám přijít na směnu, po obědě místo studia jsem vyrazila na Charitu. Zde spolu s řidičem, se kterým jsme měli službu, nafasovali jsme potřebné ochranné prostředky (pozn. red. dezinfekci, roušky, rukavice) a objednávky klientů," pokračuje dobrovolnice, která si díky dobrovolnictví mimo jiné rozšířila své penzum dovedností. „Po poměrně krátké době se už dokážete naprosto s přehledem orientovat i v obchodě, který jste předtím neznali a kupovat věci, které jste v životě nekupovali," říká s úsměvem dobrovolnice.

„Jakmile jsme předali poslední nákup směny, vracíme se domů, někdy unavení, ale s dobrým pocitem, že jsme mohli pomoci těm, kteří to potřebovali," uzavírá Magdalena.

Za normálního stavu podnikatelka, dnes nákupčí

Pomoci se rozhodli nejen studenti. Na nákupy téměř denně vyjížděla i podnikatelka a odbornice na Blízký Východ Lenka Hrabalová, která kvůli uzavření hranic zůstává v Olomouci. „Přidala jsem se k nákupům pro seniory hned, když projekt začínal. Měla jsem pocit, že je to jeden z nejlepších způsobů, jak můžu pomoci. Věřím v poměrně málo věcí, ale jedna z nich je, že by si lidé měli pomáhat. A v současné době jsou to právě ti nejstarší, kteří potřebují, aby je někdo chránil," popisuje svou motivaci k dobrovolnictví Lenka.

Jde to opravdu bezkontaktně?

„Spolupráce mezi obchodním domem Globus a Charitou funguje zatím velmi dobře," pochvaluje si nastavený systém dobrovolníků Pavel Lexmaul. Pro nákupčí byl vždy na informacích připraven speciální nákupní košík, přepravky, dokonce i gumové rukavice. „Personál obchodu pro nákupy seniorům vyhradil i jednu pokladnu (č. 14). Díky tomu mohlo nakupování probíhat mnohem rychleji, bez čekání v nekonečných frontách," navazuje dobrovolník, „pro mě je asi nejnáročnější najít některé specifické produkty ze seznamu," prozrazuje se smíchem Pavel.

Po nákupu vždy dobrovolníci dostali dvě účtenky, jednu přicvakli sešívačkou k tašce s nákupem, kterou dostal senior pro kontrolu. Druhou účtenku senior podepsal, tu si Charita ponechala pro následnou fakturaci. Důležité je, že senior nic na místě neplatí. Dobrovolník pouze předá tašku ke dveřím a počká na podpis, čímž odpadá přímý kontakt seniora s dobrovolníkem.

Za relativně krátkou dobu se do Charity Olomouc přihlásilo přes sto dobrovolníků. Tato situace byla demonstrací toho, že i v těžkých chvílích se najde spousta lidí, kteří projevují solidaritu a potřebu pomoci druhým. Zcela nezištně a s úsměvem.

Aneta Králová, Charita Olomouc

Zdravotníci mohou nově vyjet za nemocnými lidmi bez domova až do terénu

Olomouc – Ministerstvo zdravotnictví České republiky podpořilo v rámci programu Poskytování zdravotně sociálních služeb osobám bez přístřeší a osobám ohroženým ztrátou přístřeší ordinaci pro lidi v nouzi Charity Olomouc dotací v celkové výši 7,5 milionů Kč. Po dobu 2 let budou hrazeny veškeré náklady jak personální a provozní, tak neinvestiční výdaje na dovybavení ordinace. Díky dotaci mohou nyní pracovníci a zdravotníci Charity Olomouc vyjíždět za nemocnými lidmi bez domova přímo do squatů a také zajistit přepravu imobilních pacientů k lékařským prohlídkám.

Dlouho očekávaný projekt komplexně zajišťuje nejen stávající provoz ordinace, ale zároveň rozšiřuje péči o lidi bez domova o možnost poskytnutí včasné pomoci včetně preventivní zdravotní péče a poradenství v oblasti zdraví. „Díky poskytnuté dotaci jsme mohli pořídit auto pro převoz pacientů, které je vybaveno lehátkem a místem pro invalidní vozík. Pověřený pracovník tak pravidelně vyráží do terénu, monitoruje zdravotní stav nemocných osob, které se nedostanou k lékaři, a realizuje převoz nemocných z terénu i z Domova sv. Anežky do potřebných zdravotnických zařízení,“ vysvětlil Jan Buka, zástupce ředitele Charity Olomouc.

Lépe předejít než následně léčit

Cílem projektu je předcházet chronickým onemocněním a akutním stavům ohrožujícím život lidí bez domova. „Stává se nám, že

o někoho pečujeme, chodí k nám na převazy a pak už najednou nepřijde a my nevíme, co se s ním stalo. Lidé bez zázemí jsou často ve špatném zdravotním stavu a většinou přicházejí, až když je nemoc či poranění ve zhoršeném nebo chronickém stavu. Mnohem více také trpí infekčními a parazitárními onemocněními, mají problém dodržovat léčebný režim, docházejí na pravidelné převazy, brát pravidelně léky,“ přibližuje situaci zdravotní sestra z olomoucké ordinace pro lidi v nouzi Helena Mikušková, která má nyní možnost vyjet za pacienty rovnou do terénu. Součástí podpory je rovněž preventivní působení ve vztahu k zneužívání návykových látek a řešení parazitárních nemocí přímo ve squatech a v provizorních obydlích.

Ordinace praktického lékaře pro lidi v nouzi byla otevřena v roce 2007 jako odpověď na problematiku dostupnosti zdravotní péče pro lidi bez domova. Pět dní v týdnu nabízí lékařskou pomoc praktického lékaře lidem v regionu, žijícím na ulici a klientům, ubytovaným v zařízeních střediska. Ordinace spolupracuje s nízkoprahovým denním centrem, kde má pacient příležitost se před ošetřením umýt a získat čisté oblečení. Smyslem spolupráce je vytvořit sociálně zdravotní komplex, díky němuž je možné systematicky a efektivně řešit dosud opomíjený problém poskytování zdravotní péče lidem bez domova. Ordinace pro lidi v nouzi ošetří každoročně na 600 pacientů.

Eva Štefková, Charita Olomouc

Potřebují vaše děti během karantény pomoci s úkoly? Charita Olomouc nabízela doučování „Liška online“

Charita Olomouc v době karantény rozběhla projekt doučování „Liška online“ na pomoc žákům základních škol z olomouckého děkanátu, kteří si nevěděli rady s probíranou látkou. Nová vzdělávací služba byla určena pro všechny rodiny z olomouckého děkanátu, které se zvládnutím učiva potřebovaly pomoci. Charita tak reagovala na nastalou situaci spojenou s omezením výuky ve školách způsobenou koronavirovou epidemií. Služba byla nabízena zcela zdarma a pokračuje i po znovuootevření škol.

Prázdné lavice, nepopsané tabule a děti doma s hromadou úkolů. Z rodičů se dočasně stali učitelé na poloviční úvazek. Výuka se

většinou přesunula do online prostředí a velká část dětí bohužel nezvládala zadané úkoly vyřešit bez přímé pomoci učitele. Rodiče i přes veškerou snahu nemohou zcela suplovat pozici učitele, ať už je to z důvodu omezených časových možností, nebo nedostatečné znalosti učiva. Pod tímto impulzem se Středisko pro rodiny a děti spadající pod Charitu Olomouc rozhodlo nastartovat projekt doučování na síti „Liška online“.

Přihlásit se mohl každý

Možnost zapojit se do nového projektu měly všechny rodiny bez rozdílu. Cílem „Lišky online“ bylo poskytnout pomoc s plněním

školních povinností každé rodině z Olomouce a okolních obcí, která o ni požádá. Doučování zajišťovali dobrovolníci, sociální pracovníky prověření a důkladně zaškolení.

„Celý projekt je koncipován tak, aby do něj mohly vstoupit jak děti ze sociálně znevýhodněného prostředí, tak děti z rodin, ve kterých si rodiče zkrátka jen neví rady s probíranou látkou. V tuto chvíli máme stanovený poměr 60:40, což znamená, že 60 % kapacity projektu garantujeme rodinám ze sociálně znevýhodněného prostředí a 40 % ostatním. Tento poměr se ale může na základě poptávky měnit,“ popisovala princip Lišky online hlavní koordinátorka projektu Jitka Laštůvková.

Vstupujeme do online prostředí

Ačkoliv nebylo možné prezenční výuku zcela přesunout do online prostoru, v některých ohledech mohla komunikace po síti leccos usnadnit. „Na počátku byla sílící potřeba poskytnout rodinám službu doučování dětí na dálku. S trochou nadsázky se dá říct, že probíhající krize zažehla motor rakety projektu,“ přibližuje situaci vedoucí Střediska pro rodiny a děti Petra Pavlíčková.

Jak to vypadá v praxi

Děti se svými doučovateli zpočátku pracovaly v oficiálním online prostředí Google přes emailovou schránku Gmail a platformu Hangouts Meet, která zprostředkovává videohovory. Charita

poskytla zapojeným rodinám i nutné zaškolení v tomto online prostředí.

„Ovládání je velice jednoduché, snažili jsme se, aby nová vyučovací metoda byla přístupná pro všechny. Pokud by zde nastal problém a rodina nebyla dostatečně technicky zdatná, naši pracovníci byli připraveni se s rodinou telefonicky spojit a krok po kroku ji navést. V krajních případech jsme byli schopni rodinám poskytnout i potřebné technické zázemí,“ vysvětluje Jitka Laštůvková.

Aneta Králová, Charita Olomouc

Edukační místnost pomůže zlepšit kvalitu života pečovaného i pečujícího

Olomouc – Zvládání každodenních činností, které jsou pro běžného člověka samozřejmostí, může být pro mnohé seniory či tělesně nebo zdravotně postižené velmi náročné. Pečující, kteří se doma starají o své blízké, mnohdy netuší, že existují možnosti, jak lze díky správně zvolené kompenzační pomůcce, jakou je například polohovací postel, invalidní vozík, chodítko či hrazdička, péči usnadnit. Právě pro ně je určena nová Edukační místnost při Půjčovně kompenzačních pomůcek v olomoucké městské části Řepčín, kde si lze potřebné pomůcky nejen zapůjčit, ale i vyzkoušet.

Edukační místnost, která simuluje domácí prostředí, je vybavena elektrickým polohovacím lůžkem a pomůckami denní potřeby, které lze při péči o člověka se sníženou soběstačností využít. „Zájemci si mohou prakticky vyzkoušet pomůcky například pro přesun nemocného z vozíku na postel a opačně, naučí se, co je dobré využít pro usnadnění pohybu či polohování nemocného,“

přibližuje Renata Vidrasová, sociální pracovnice a zástupce vedoucí Střediska pečovatelské služby.

V Půjčovně kompenzačních pomůcek lze zapůjčit polohovací elektrická lůžka s antidekubitní matrací, invalidní mechanické vozíky, různé druhy chodítek, jídelní stolky, schodolezy, sedačky do vany, toaletní židle, či nástavce na WC. Návštěvu v Edukační místnosti si zájemce může domluvit předem telefonicky a poté přijít na sjednanou schůzku a vše si prakticky vyzkoušet. „V případě potřeby navrhneme pečujícímu i možnost návazné péče prostřednictvím pečovatelských, asistenčních nebo odlehčovacích služeb, poradíme s vyřízením příspěvku na péči a jiných potřebných dávek,“ doplňuje Renata Vidrasová.

Polohovací lůžko „umí“ zázraky

Paní Vilma se po prodělané nemoci již nedokázala postavit na nohy. Do půjčovny kompenzačních pomůcek přišla dcera s prosbou o zapůjčení invalidního vozíku. Pracovnice se během hovoru dozvěděla, že pečuje o imobilní maminku a péče je pro ni velmi náročná. Zejména pomoc s hygienou na lůžku a přesuny maminky jí působily nemalé obtíže. „Mimo invalidní vozík jsme rodině poskytli i elektrické polohovací lůžko, díky kterému může nepohyblivá osoba kdykoliv změnit polohu a pečující tak může během provádění hygieny nebo podání stravy zvednout lůžko do potřebné výšky. I přesun z lůžka na invalidní vozík je díky možnosti výškového nastavení lůžka snazší, navíc je možné použít různé druhy kluzných podložek,“ vypočítává Renata Vidrasová. Díky zapůjčeným kompenzačním pomůckám se ulevilo jak paní Vilmě, tak i její dceři. Invalidní vozík využívají na společné procházky a polohovací lůžko jim pomáhá minimalizovat náročnost každodenní péče.

Eva Štefková, Charita Olomouc

Charita Přerov

Pomoc lidem bez domova v době nouzového stavu

Nízkoprahové denní centrum Lorenc Charity Přerov, které zahájilo svou činnost v listopadu loňského roku, nabízí lidem bez přístřeší bezpečný prostor pro zajištění základních životních potřeb, což se nám dařilo naplňovat i s nástupem nouzového stavu v České republice, byť v omezeném režimu. Tak jako všude jinde v institucích, museli se i v Nízkoprahovém denním centru Lorenc pracovníci a klienti operativně přizpůsobit všem vládním bezpečnostním opatřením.

V praxi to znamenalo, že byl klientům vstup do služby umožněn pouze na nezbytně nutnou dobu a po jednotlivcích. Klienti měli i nadále možnost uskutečnit osobní hygienu a byla jim poskytnuta strava s sebou. Základní sociální poradenství se po nějakou dobu uskutečňovalo v omezené míře, s úřady a jinými institucemi se jednalo výhradně telefonicky či po internetu. Při každém vstupu do služby bylo lidem bez přístřeší doporučeno použít dezinfekci a byly jim poskytnuty bavlněné či jednorázové roušky. Při větší koncentraci osob, čekajících na službu, udržovali doporučené rozestupy dvou metrů.

Během krizového stavu a vládního doporučení nevycházet z domova neměli lidé bez domova ze zřejmých důvodů možnost tomuto nařízení vyhovět. Pracovníci klientům zprostředkovávali aktuální informace o vývoji epidemie, o nařízených opatřeních a následném postupném zmírňování těchto opatření. I přes náročnou situaci několika měsíců měli pracovníci snahu zachovat u klientů Nízkoprahového denního centra Lorenc pocit bezpečného prostoru a jistoty. Klienti brali informace s povděkem a všechna nařízení opravdu disciplinovaně dodržovali. Jsme rádi, že jsme celou dobu nouzového stavu přečkali bez nákaz a můžeme se opět postupně vrátit k normálnímu režimu služby.

Děkujeme všem dobrovolníkům i dárcům, kteří nám v této nelehké době pomáhali, velmi si toho vážíme.

Bc. Adéla Trumberová,
Nízkoprahové denní centrum Lorenc

Charita Strážnice

Prodejna Mikulášek je zase otevřená a nabízí krásné věci pro děti

Dovolujeme si vám oznámit, že dne 4. 5. 2020 jsme znovu otevřeli prodejnu výrobků Chráněných dílen Charity Strážnice. Prodejna Mikulášek se nachází v Olomouci na třídě 1. máje č. 5 v blízkosti zastávky u Dómu. Nabízíme zde látkové sety do postýlek, zavinovačky, dětský a kojenecký textil, látkové tašky a batůžky, kuchyňské zástěry a chňapky, roušky s antivirotickou textilií, dřevěné hračky pro děti, zdravou výživu a mnoho dalších krásných věcí.

Spolu s našimi výrobky zde můžete zakoupit také produkty Chráněného pracoviště Lidumila Charity Uherské Hradiště, v jejichž

sortimentu naleznete například látkové panenky, hrací deky, kapsáře, dětské polštářky a jiné.

Nákupem našich výrobků uděláte nejen radost svým blízkým, ale také podpoříte zaměstnávání osob se zdravotním postižením, jejichž začlenění do společnosti je v dnešní době ještě naléhavější.

Naše výrobky naleznete také na našem e-shopu: www.ave-charita.cz

Marie Štípská,
ředitelka Charity Strážnice

Charita Uherský Brod

Ohlédnutí za Velikonocemi – beránek jako radost

Nápad darovat beránka do každé služby naší Charity, kde se nepřetržitě starají o klienty, se zrodil v hlavě pana ředitele Ing. Mgr. Petra Houšťě, MBA. A protože kupovaný dárek neudělá takovou radost jako ten, který je dělaný od srdce, dohodl se pan ředitel na této realizaci s pracovníci Terapeutické dílny sv. Justiny, která je nyní díky nařízení Vlády uzavřena. Beránky jsme rozvezli na Zelený čtvrtek, a jak bylo zamýšleno, přinesli radost a úsměv pracovnícům v přímé péči.

Mgr. Jana Boráková,
vedoucí Terapeutické dílny sv. Justiny Uherský Brod

Velikonoční beránci od PEK Group potěší klienty

Brodské pekárny - PEK GROUP, a.s., darovaly k Velikonocům 200 kusů velikonočních beránců pro naše klienty v domovech seniorů a domovech s pečovatelskou službou.

„Velikonoce budou klienti trávit kvůli koronavirové epidemii tento rok sami, bez rodinných příslušníků. Myslím proto, že beránci, kteří ke svátkům jara neodmyslitelně patří, jim udělají radost,“ poznamenal před Velikonocemi František Bílek, zástupce brodské Charity a koordinátor sbírkové činnosti.

Moc děkujeme společnosti PEK Group za toto gesto!

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Roušky, přáníčka a teď už i pláště

„Doba koronavirová“ přináší mnohé neočekávané situace. Mezi ty příjemné a radostné patří zapojení dobrovolníků do boje s nastalou situací. Jsou to nejen naši stálí a dlouhodobí dobrovolníci, ale je to i dalších zhruba 60 „koronavirových“ dobrovolníků, kteří se zapojili díky facebookové skupině Roušky (nejen) pro

Brod, kterou jsme založili za účelem pomoci s šitím roušek. Během 3 týdnů se dobrovolníkům podařilo našít přes 3000 roušek. A protože se mnozí ptali: „jak pomoci seniorům, aby nebyli tak osamoceni?“, vyzvali jsme dobrovolníky, aby nakreslili Velikonoční přáníčka. Oslovili jsme i uherskobrodské skauty, aby s námi nějaká přáníčka vytvořili a poslali tak seniorům v nelehkých dnech povzbuzení a pozdrav. Díky zapojení mnohdy i těch nejmenších členů rodiny se sešlo přes 200 ks přáníček, která jsme zalaminovali (kvůli možnosti dezinfekce) a rozeslali do našich služeb ve Vlčnově, Slavkově, Nivnici, Bánově, Horním Němčí, Dolním Němčí, Korytné a Uh. Brodě, a také do domácí zdravotní péče.

Další činností a obrovskou pomocí našich dobrovolníků je šití plášťů pro pracovníky. Jednorázových plášťů byl nedostatek, tak jsme se vydali stejnou cestou jako s rouškami – našít z plátna a prát. Ráda bych vám všem na tomto místě moc a moc poděkovala. Každá pomoc při stříhání, žehlení, šití, rozvážení, třídění, počítání, kreslení, darování materiálu, atd... je velkou pomocí, abychom mohli pomáhat a fungovat pro ty, kteří nás potřebují. Děkujeme!

Jana Haluzová,
koordinátorka dobrovolníků

Poděkování za pomoc v době epidemie koronaviru:

- Nadace pojišťovny Kooperativa - Alza.cz - Nadace Karla Komárka Family Foundation - Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové - HP Tronic - Linea Nivnice, a.s. - internetový obchod Koralky.cz - DF Partner - PEK Group, a.s. - Nadace ČEZ - Holding EPH	- Investiční společnost J&T - Novtek s.r.o. - senátor Tomáš Golán - podnikatel Miroslav Huňáček (Raspenava) - Škoda Auto, a.s. - Ovocňák, s.r.o. - UH tiskne ochranné pomůcky (dobrovolníci) - Roušky nejen pro Brod (dobrovolníci) - BSL Industrie, a.s. - Obec Bánov

Roušky nejen pro Brod

Tak zní název skupiny na Facebooku, která právě „slaví 1 týden“. Nyní, v době pandemie koronaviru, je potřeba se pomáhat to všechno zvládnout. Začalo to myšlenkou pomoci Charitě Uherský Brod obstarat potřebné a nedostupné roušky pro pracovníky a klienty Charity, a pokud by nějaké zbyly, tak je dát k dispozici dalším potřebným. Založili jsme skupinu na Facebooku, kde jsme informovali o této iniciativě a od té doby se valila vlna pomoci a soudržnosti v šití roušek. Za pouhý týden se zapojilo přes 40 dobrovolníků, kteří pomáhali stříhat, žehlit, šít, převážet materiál, shánět materiál, radit ostatním. Za týden existence této iniciativy našli dobrovolníci spolu se sestrami Dominikánkami 1500 roušek. Potřeby Charity byly rychle uspokojeny, protože kromě dobrovolníků šijí i pracovníci Charity ve svých volných chvílích, tak jsme roušky našité dobrovolníky mohli poslat i na další místa – Záchraně službě Uh. Brod, Slováckým vodárnám a kanalizacím, Sboru dobrovolných hasičů Uh. Brod, jednotlivcům a také na sběrné místo na Městské policii, které pak zase posílá dál, např. seniorům ve městě. Moc děkuji všem, kteří se aktivně zapojují a pomáhají, děkuji své pravé ruce paní Tereze Rochové, také díky všem, kteří darovali materiál, zdarma a expresně nabrousili nůžky či opravili šicí stroje, díky!

Jana Haluzová,
koordinátorka dobrovolníků

„Charita pomáhá kdekomu, ale o peníze musí doslova žebrot, tvrdí Petr Houšť ve Slováckém deníku“

Přibližte našim čtenářům fungování systému, kdy si stát zadá u Charity službu pro obyvatelstvo a její následné financování, potažmo v čem to nejvíc drhne...

Sociální služba, kterou stát potřebuje pro zajištění péče o konkrétní cílovou skupinu, projde procesem schvalování v Obcích s rozšířenou působností (ORP), týmem pro dohodu a konečné schválení o podpoře musí odsouhlasit Zastupitelstvo Zlínského kraje. Tím je sociální služba zařazena do sítě sociálních služeb Zlínského kraje s nárokem na dotaci. Dotace ale nepokryje všechny náklady a stát - potažmo kraj - nás odkazuje, abychom si o chybějící peníze řekli obcím v ORP Uherský Brod, které však takovou povinnost nemají. A v tom je celý problém.

Vezměme to tedy od začátku. Jaké služby si stát objednává u Charity nejčastěji?

Nejvíce služeb máme pečovatelských, a to celkem šest. Pak tři domovy pro seniory, tři typy odlehčovacích služeb, pak dvě služby pro osoby bez přístřeší, azylový dům pro matky s dětmi, stacionář pro osoby s lehkým a středním mentálním postižením, stacionář pro osoby s demencí, odborné sociální poradenství (zejména řešení dluhů, exekucí, oddluženosti), sociální rehabilitaci a aktivizační službu pro seniory. Toto jsou sociální služby zařazené do sítě sociálních služeb Zlínského kraje. Pak provozujeme Domácí zdravotní péči a Domácí hospicovou péči, které jsou hrazeny ze zdravotních pojišťoven.

V čem spočívají komplikace při platbě státu za tyto služby, případně s jakým zpožděním za ně dostáváte zaplacení a jak by taková platební situace měla vypadat, aby s ní byla spokojena i Charita?

První problém je, že nám první dotace přijdou až koncem března, což znamená, že si musíme každý rok půjčit několik milionů korun,

abychom mohli v prvním čtvrtletí normálně fungovat. Hradit mzdu 220 zaměstnancům, odvést odvody, hradit energie, pohonné hmoty (máme téměř 40 aut), zdravotnický materiál, potraviny a tak dál. A nikoho to nezajímá. Nevím proč by nám nemohli na začátku roku poslat nějakou zálohu. Náš roční rozpočet je téměř 85 milionů korun. Zhruba 40 % tvoří dotace z ministerstva práce, ostatní jsou příjmy od klientů, ze zdravotních pojišťoven, z rozpočtu kraje a obcí, z příspěvků na péči, něco od sponzorů, z grantů. Každý rok vláda schválí méně finančních prostředků než je třeba. Pak nastávají politické tahanice, naše odvolání, vysvětlování a stát během roku opět pod tlakem všech zainteresovaných stran zase něco přihodí. Poslední dotace nám přišly loni v listopadu – pět milionů korun. Takže obrovská nejistota pro poskytovatele. Dotace do sociálních služeb bohužel nejsou mandatorním výdajem státu, tudíž na ně nemáme právní nárok! Takže pokud po nás stát chce, abychom se za něj postarali o jeho občany a voliče, má nám dát potřebné dotace na celý rok a ne jen na jeho část s dovětkem, abychom si o zbytek řekli obcím. A první splátku poslat hned na začátku ledna a ne až koncem března.

Do jaké míry se v těchto záležitostech angažují obce a za jakých okolností by to případně mělo fungovat lépe?

Obce se spolufinancování sociálních služeb velmi brání, protože to pokládají za další povinnost, kterou na ně chce stát překloupat. Každý starosta na mě vyhrčí, co všechno obce musí zajišťovat a že na další financování nemají peníze. Několik málo obcí poskytne finanční pomoc v řádu desítek tisíc korun, některé obce jednotky tisíců a některé obce vůbec nic. Vyzývám starosty, aby si například přes mikroregiony nebo Svaz měst a obcí pozvali ministryni práce a hejtmana a sdělili jim otevřeně, že spolufinancovat nechtějí, nebo nebudou a jednají spolu o nastavení systémového řešení. To by bylo dobré, říkají starostové, ale zatím se toho nikdo neujal.

Co byste tedy vzkázal těm, kteří mají páky na to systému napomoci k jeho lepšímu fungování?

Říkám všem politikům, od vlády, přes Poslaneckou sněmovnu, kraje až po obce, že dohodnout se na financování sociálních služeb musejí ti, kteří disponují veřejnými prostředky. Já pak chodím nedůstojně jako výběrčí daní a přesvědčuji, prosím a žebraám, aby nám nějakou částkou přispěli. My jako poskytovatelé se máme primárně věnovat péči o potřebné, vzdělávat se, pečovat o své pracovníky, vytvářet dobré podmínky pro jejich práci, reagovat rychle na potřeby obyvatel a podobně, a ne většinu času věnovat zajištění finančních prostředků pro naši činnost.

V čem by se v tom mohlo zlepšit působení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR?

Nastavit dlouhodobé financování, posílat peníze na začátku ledna, vyřešit spolufinancování ze strany krajů a obcí. Navrhuji, aby Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR přidělovalo dotace centrálně všem poskytovatelům sociálních služeb podle jejich velikosti, počtu služeb a potřebnosti. My jsme velká organizace, která však působí v poměrně malém regionu ORP Uherský Brod. Například stejně velká Charita Uherské Hradiště působí na podstatně větším území, kde už samotné Uherské Hradiště má o 10 tisíc obyvatel více než Uherský Brod. K tomu si přidejte Staré město, Kunovice, Uherský Ostroh, Hluk a celkově větší počet obcí. Tím pádem má Charita Uherské Hradiště podstatně větší možnost získat více financí pro svoji činnost. Jak my k tomu přijdeme? A druhý podobný příklad - Charita Valašské Meziříčí, která má o třetinu méně zaměstnanců než my, působí na území dvou ORP a to Valašské Meziříčí a Rožnov pod Radhoštěm. A dostala v loňském roce od obcí šest milionů korun. My pouze 1,5 milionu. Navíc, třeba Valašské Meziříčí neprovozuje žádné sociální služby.

Jak s problematikou souvisí provozování či neprovozování sociálních služeb jednotlivými městy?

V našem případě město Uherský Brod provozuje své sociální služby, které mají 43 zaměstnanců a žádají si o dotace stejným způsobem jako my. Jenže město jim dalo v roce 2018 ze svého rozpočtu 3,2 milionů korun (viz výroční zpráva). My (Charita Uherský Brod - pozn. red.) jsme obdrželi od města Uherský Brod v loňském roce 1,2 milionu korun. Když jsem se ptal, proč dostává jejich příspěvková organizace se 43 zaměstnanci o dva miliony více, odpověď zněla, oni jsou naši. Oponoval jsem dotazem, zda se snad nemají rozdělovat peníze spravedlivě a neodlišovat poskytovatele a jejich klienty na naše a ty ostatní. Říkám jim, vy jste od nás dostali důvěru, abyste objektivně a spravedlivě vykonávali svoji službu občanům. Uvědomte si, že jste jednak služebníky svých voličů i pouhými přerozdělovači našich

daní. Taková vyjádření se politikům samozřejmě nelíbí. Taky jim říkám, aby zrušili povinnou publicitu, kdy městu Uherský Brod dle smlouvy musíme děkovat přesně podle daných pravidel. Za co vám mám děkovat? Za to, že se za vás staráme o vaše občany a voliče? Nemá to být snad naopak? Tím chci říct, že příspěvkové organizace kraje jsou na tom lépe než neziskové organizace, které jsou tímto přístupem diskriminované. Chodí ředitel příspěvkové organizace po obcích a chce po nich peníze? Nechodí, dostane je od zřizovatele - kraje či města. Také se jich ptám, která příspěvková organizace poskytuje nad rámec zákona, dobrovolně a bez dotací tolik jiných potřebných služeb jako Charita Uherský Brod? Odpověď zní - žádná.

Vážně? Mohl byste uvést nějaké příklady?

Nám posílá sociální odbor sociálně slabé rodiny s dětmi, matky samoživitelky, osoby bez přístřeší, zneužívané seniory a prosí, abychom jim poskytli pomoc, protože oni už všechny možnosti ze zákona vyčerpali. A tak my pomůžeme s potravinami, hygienickými potřebami, Sunarem a plenami pro mimina, zajistíme oblečení, školní pomůcky, obědy ve škole, uhradíme školku, kroužky, internát, ústavní péči, kauci na nájem, kočárek, pračku, válečku, léky, brýle, atd. Která nezisková či příspěvková organizace je smluvním partnerem Integrovaného záchranného systému Zlínského kraje? Pouze naše Charita. Povodně, výbuch plynu, požár domu, pomoc ve Vrbčticích, tam všude pomáháme, když je třeba. Dobrovolně a nezištně. Je humanitární katastrofa, kdo z příspěvkových organizací pomáhá? Nikdo, jen naše Charita. Když se objevili opakovaně na Policii v Uherském Hradišti migranti, na koho se policisté obrátí s žádostí o zajištění stravy a hygienických potřeb? Na naši Charitu - a jedno jestli je to ráno, večer či o víkend. Starosta volá, že má problém s bezdomovcem či nějakou problémovou rodinou? Nevolá do krajských či městských služeb, volá na Charitu. A my vždycky pomůžeme. My za rok pořádáme 12 různých sbírek, oslovujeme firmy, a vybereme, a následně rozdáme až 15 tun pomoci těm nejpotřebnějším. A na to musíme mít lidi, sklad, auto, peníze...

Petr Houšť se narodil 14. června 1958. Pochází ze Znojemska. Na začátku 80. let minulého století se přiznal do Strání. Vystudoval Technický institut v Dubnici nad Váhem, Akademii Sting a titul MBA získal u Společnosti pro management a leadership Praha. Externě učil ekonomické předměty na vysoké škole EPI v Kunovicích. Od 1. 3. 2007 je ředitelem Charity Uherský Brod. Má tři děti a tři vnoučata. Jeho velkou zálibou je muzika. Od roku 1983 zpívá v dechové hudbě Straňanka, kde je od roku 1991 také kapelníkem.

Slovácký deník, 25. 2. 2020

Blahopřání pracovníkům brodské Charity

V březnu oslavila významné pracovní jubileum, 25 let v Charitě, naše vrchní sestra paní Bc. Martina Marečková.

V měsíci dubnu oslavil významné životní jubileum 50 let pan Ing. Libor Mikel.

K těmto významným výročím jim popřál ředitel Charity Uherský Brod, pan Petr Houšť.

Naším zaměstnancům děkujeme za jejich obětavou práci a přejeme do dalších let hodně štěstí, zdraví a Božího požehnání.

Oslava Dne matek v Azylovém domě

Azylový dům pro matky s dětmi v tísní (ADMD) Uherský Brod je místem, kde nelze, každoročně druhou květnovou neděli, opomenout Den matek.

Vedoucí zařízení koupila každé matce kytíčku a s pracovníci přidaly ještě něco sladkého a praktického, jak dokládají fotografie. Popřály maminkám hodně zdraví, štěstí a radosti se svými dětmi. Letošní oslava v době trvání nouzového stavu kvůli koronaviru byla sice tichá a nenápadná, ale maminky byly mile překvapeny a celý den si radostně užívaly.

Renata Slavíková,
pracovnice v sociálních službách ADMD

Nekončíme, jedeme dál

Možná se mnohým z vás zdá, že máme COVID pandemii za sebou, ale pracovníci v sociálních službách to tak zatím nepocítí. Práce je ještě náročnější, musíme dodržovat nařízení vlády a doporučení Krajské hygienické stanice. Pracovníci služeb se musí podrobit pravidelnému testování na přítomnost specifických protilátek proti nemoci COVID-19 s označením SARS-CoV-2 rapid testy.

Klienti jsou smutní z omezených návštěv a vycházek a my se jim snažíme zpříjemnit dlouhé dny, jak jen to jde.

Pořád věřím, že to společně zvládneme.

Bc. Miroslava Havlíková, DiS.,
vedoucí PS a OS Strání

Moderátorka Nora Fridrichová pomáhá samoživitelům. Myslela i na potřebné na Brodsku

Moderátorka a novinářka paní Nora Fridrichová pořádá sbírku pro samoživitele s dětmi, kterých se nouzový stav více dotýká. „K jejímu překvapení se sešlo od dárců tolik peněz, že se rozhodla pomoci i maminkám a otcům celé ČR. Obrátila se i na naši Charitu. Společně tedy 16 matkám nebo otcům samoživitelům z našeho regionu byl doručen potravinový balíček v hodnotě dvou tisíc korun,“ poznamenal František Bílek, zástupce ředitele brodské Charity.

Děkujeme, a to i jménem podpořených, paní Fridrichové, všem dárčům a e-shopu Rohlik.cz, který nákup zařídil a dopravil na místo. Více podrobností zde: <https://znesnaze21.cz/sbirka/nakup-pro-rodinu-samozivitelky>

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Tvořivá neděle v azylovém domě

Nedělní čas (3. 4.) si děti z brodského azylového domu zpříjemnily tvořivým odpolednem. Zapojily se tak do soutěže s názvem „Společně malujeme svět“, „POD ROUŠKOU“, pořádanou Diakonií ČCE Litoměřice. Kreativitu a nápady měly děti na rozdávání. Své trávení volného času v době karantény děti ztvárnily na papír pomocí pastelky jako televizi s rouškou, dovádění na kole, společné vaření s maminkou a hraní si s robotem.

Darja Mičová,
Azylový dům pro matky s dětmi v tísní

Charita Valašské Meziříčí

Charita v časech koronaviru

Když se začala v Číně objevovat nová zvláštní nemoc, nikdo z nás tomu zpočátku nepřikládal nijak zvláštní význam. Je to přece jen daleko, netopýry u nás není zvykem jíst, no zkrátka nás se to až tak netýká. Jak moc jsme se ale mýlili. Nakonec, a dnes se ukazuje, že velmi rychle, se ta zvláštní nemoc začala šířit po Evropě a v únoru už bylo dost jasné, že zasáhne i nás. To už se začala šířit panika a s ní spojená nákupní horečka. Kупovalo se všechno, od trvanlivých potravin, přes desinfekce až k nejrůznějším zdravotnickým pomůckám, vitamínům, a najednou nebylo na trhu nic. A téměř žádné vybavení jsme neměli ani v našich službách.

Letošní březen, duben a květen v této podobě, troufám si říct, nikdo z nás dosud nezažil. Je to zvláštní doba, plná obav, útlumu, solidarity a činnosti, přemýšlení o tom, co bude dál. Všichni se musíme novým podmínkám nějak přizpůsobit.

Ne jinak je tomu i v naší Charitě. Situace se dotkla všech – pracovníků i klientů. Všichni jsme museli pružně zareagovat na nařízení vlády a respektovat vydaná rozhodnutí. Ta se mimo jiné dotkla fungování několika našich služeb.

Dne 10. března vláda nařídila zákaz návštěv v domovech pro seniory, my jsme ale stejný zákaz prozíravě vydali o týden dříve. To byl však teprve začátek. Dne 13. března jsme museli uzavřít služby Denního stacionáře Radost, který se věnuje seniorům a lidem se zdravotním postižením. Vzápětí, 16. března, přišly na řadu nízkoprahová zařízení pro děti a mládež - Zastávka ve Valašském Meziříčí, Triumf Klub v Rožnově a sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi SASanky. Bylo potřeba zajistit náhradní práci pro jejich personál. Část zaměstnanců se musela postarat o své děti kvůli uzavření škol, část, pokud to jejich pracovní náplň dovolila, pracovala z domu, někdo nastoupil na OČR. Zaměstnanci stacionáře Radost a později i Triumf klubu se zapojili do nových činností města Rožnova, kde zpočátku situace vypadala vážně. Děvčata se zapojila do roznášky potravinových balíčků pro místní seniory. Ostatní pomáhaly se šitím látkových roušek. Těch bylo potřeba jen pro naše služby asi 1000. Ochranných zdravotnických pomůcek byl kritický nedostatek, doobjednat je byl hlavně zpočátku velký problém, slibované dodávky ze strany státu nepřicházely ve stanovených termínech. Do šití se tedy zapojil každý, kdo jen mohl. Někdo pral, jiný žehlil, další stříhal a někdo šil. Nebyli jsme ale na to všechno sami. Pomoc nabízeli dobrovolníci z veřejnosti, ze skautských oddílů, ... Po vyřešení aktuální situace ve svých provozovnách nás kontaktovali a svoji pomoc nabízeli také zaměstnanci jiných firem, jejichž činnost byla uzavřena nebo omezena. Za pomoci všech přes Charitu Valašské Meziříčí „přešlo“ už 9 000 kusů látkových roušek různých typů, barev, velikostí. V první řadě jsme pokryli potřebu roušek u našich zaměstnanců a klientů služeb. Další jsme pak darovali především seniorům z řad veřejnosti, pracovníkům a klientům Nemocnice ve Valašském Meziříčí, Baťovy nemocnice ve Zlíně, pracovníkům České pošty, obchodů, apod. Velké množství roušek jsme posílali do olomoucké Charity a do Arcidiecézní charity. 1960 kusů roušek zamířilo do italské Lombardie, která je nákazou velmi silně postižena. Další šly do ČČK, odkud se distribuovaly dál. 400 kusů jsme poslali i do Řecka pro uprchlické tábory. Všechno jsme to mohli zvládnout díky pomoci a obětavosti pracovníků Charity a dobrovolníků z řad široké veřejnosti. Velké díky všem, kteří se do šití roušek zapojili.

Pracovníci pozastavených služeb ale na měnící se situaci reagovali nejen nákupy pro seniory a šitím roušek. Triumf v Rožnově a SASanky ve Valmezu začaly nabízet on line doučování a telefonické konzultace. Pracovníci Zastávky přešli na denní centrum pro lidi bez domova, kde pomáhají zvládnout vyšší nápor nových klientů a zvýšené hygienické požadavky služby. Děvčata ze stacionáře se zapojily do práce v odlehčovací a v pečovatelské službě v Rožnově.

Charita ale nepozastavila poskytování všech svých služeb. Kromě již výše zmiňovaných, které jsme kvůli nařízení vlády museli uzavřít, další fungovaly bez omezení dál, přesto, že i jejich pracovníci se museli nějakým způsobem srovnat z vlastními obavami z možného nakažení sebe, členů svých rodin nebo i klientů. Všem patří obrovský dík, že se dokázali s novou situací poprat, ve službách vytrvali i přes různá rizika a omezení.

Všechny služby musely přijmout přísná hygienická opatření. U několika z nich došlo ke snížení počtu klientů z důvodů jejich obav z nákazy, nebo poskytnutí dočasné péče ze strany rodiny. Každá z nich měla situaci ale jinak obtížnou.

Pobytové služby jako je Domov pokojného stáří ve Valašském Bystřici a Azylový dům pro matky s dětmi ve Valašském Meziříčí se musely připravit na nově vzniklou situaci detailně a co nejvíce snižovat riziko nákazy jak u klientů, tak i u pracovníků. Obě musela vytvořit tzv. krizový plán provozu pro případ karantény nebo potvrzení nákazy, kdy by případně došlo k hermetickému uzavření celého objektu. Ten obsahuje nejen vyčlenění pokojů pro nemocné, ale také seznam personálu, který by po celou dobu izolace pečoval o klienty, zajištění stravy pro zaměstnance i klienty, atd. Bylo potřeba obě zařízení uzavřít také pro návštěvy zvenčí a minimalizovat pohyb klientů ve společných prostorách.

Na vzniklou situaci ale musely zareagovat také služby pro lidi bez domova. Bylo potřeba ochránit klienty, ale i občany našeho města, pokud by někdo z klientů onemocněl a nákazu šířil na ulici. A tak bylo prioritou pracovníků vybavit lidi bez přístřeší rouškami, dbát nejen na dodržování hygienických zásad, ale především na povinnost roušky nosit a pravidelně je desinfikovat, dodržovat omezení počtu lidí bez domova ve skupině a omezit jejich pobyt na veřejnosti. Což je u této skupiny osob velmi obtížné, navíc sociální služba není nápravným zařízením, ale pracuje pouze s motivací každého člověka a vnímáním jeho odpovědnosti. Pracovníci neznají diagnózy jednotlivých klientů, jejich zdravotní stav má i v běžném období některé z příznaků, kterým se vyznačuje koronavirus. A tak došlo k upravení provozní doby denního centra, aby se tu lidé bez domova mohli zdržovat denně od 7:30 až do 18 hodin. V 19 hodin začínal provoz noclehárny. V minimálním čase uzavření služeb docházelo k hloubkovému úklidu a k dezinfikování prostor.

Těžké to měly také všechny terénní služby. Pracovníci se v nich dostávají do velmi blízkého kontaktu se svými klienty při provádění pomoci s hygienou, podáváním stravy a další péči. V jiných typech služeb je doprovázejí při nejrůznějších činnostech nebo jim při nich asistují. Při poskytování služby hlavně zpočátku vůbec nevěděli, zda nepracují s nakaženými klienty, popř. zda oni sami nemohou být zdrojem nákazy.

A v neposlední řadě je potřeba ocenit i naše sestřičky, které poskytují domácí péči formou zdravotnických úkonů. Když se mluví o zdravotnicích v první linii, vidím za nimi právě je. Za-

tímco praktičtí lékaři „ordinovali“ často po telefonu, ony několikrát denně vyjížděly přímo do domácností nemocných bez informací o tom, zda tam není někdo nakažený nebo v karanténě, nebo zda nákazu nemohou přinést právě ony.

Jsmo si dobře vědomi, že aktuální situace je pro všechny fyzicky a hlavně psychicky velmi náročná. Pracovníci se s ní musí vyrovnat sami, zvládnout ji ve svých rodinách a k tomu plně fungovat ve službách tak, aby na klienty nepřenašeli své obavy a nervozitu. Naopak je musí uklidňovat, celou situaci vysvětlovat a přitom dbát na dodržování všech nových opatření. A to vyžaduje velké úsilí a spoustu energie.

Dnes, po více než dvou měsících, se dá říct, že se život pomalíčku vrací do normálu. Od pondělí 27. dubna se znovu spouští v omezené podobě nízkopraha i sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, pomalu začínají spolupracovat klienti Osobní asistence i Sociální rehabilitace Amika. Největší obavy přešly, i když nemoc je tu pořád s námi a pravděpodobně ještě dlouho s námi zůstane. Před námi jsou ale nové úkoly a výzvy. Čeká nás bezesporu nelehké období. Vynořují se otázky, zda budeme mít dostatek klientů, jak naplníme ukazatele služeb, jak to všechno

zaplatíme. Věřím ale, že všechny tyhle otázky jsou řešitelné. Naše Charita v této nelehké situaci obstála se ctí, ukázali jsme světu, že jsme silná, úspěšná a soudržná organizace. A tak bych chtěla vyjádřit poděkování všem zaměstnancům, kteří v této pro všechny těžké době jeli naplno a pečovali o klienty, i když sami mají doma rodiny, děti, manžely, stárnoucí rodiče. Zatímco o lékařích a sestrách se mluvilo všude, pracovníci v sociálních službách zůstávali stranou zájmu médií, politiků i široké veřejnosti, přesto, že při své práci nepodstupovali mnohdy o nic menší riziko nákazy. Podotýkám, že na počátku téměř zcela bez ochranných pomůcek. Věřte tedy, že také oni si právem zaslouží poděkování nás všech, protože díky jejich odvaze a obětavosti nejen že nedošlo k dalšímu šíření koronaviru, ale klientům služeb a jejich rodinám bylo i v tomto období poskytováno vše, co pro svůj život nutně potřebují. Proto jsou pro nás také naši zaměstnanci dalšími, i když ne tak zviditelňovanými, hrdiny této pandemie.

Nad'a Gilarová,
zástupkyně ředitele

Mimořádná pomoc v mimořádné době

Současná koronavirová situace, která přinesla mnoho nového a dosud námi neprožitého a nepoznaného, vznesla v naší společnosti také velkou vlnu solidarity. Ať už to jsou jednotlivci, kteří přispívají finančně či vlastní pomocí, různé občanské iniciativy, které iniciují podporu ohroženým skupinám obyvatelstva např. donáškou nákupů do domu, firmy, které věnují nemalé finanční či hmotné prostředky na podporu zdravotních a sociálních služeb...

Také mnohé nadace reagují na nouzový stav v naší republice vyhlášením mimořádných grantových řízení. Většina těchto výzev se týká podpory služeb, které pomáhají seniorům, ohroženým současnou krizí související s pandemií koronaviru.

Naší Charitě se podařilo v době nouzového stavu prostřednictvím nadačních výzev získat potřebné dovybavení pro naše zařízení a také prostředky na pokrytí výpadků příjmů organizace z důvo-

dů nařízeného uzavření sociálních služeb. Díky podpoře Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové a Nadaci ADRA jsme pořídili ochranné pomůcky a dezinfekci pro pečovatelské služby a pro odlehčovací službu. Oxygenerátor a odsávacíku pro Domov pokojného stáří ve Valašské Bystřici finančně podpořila Nadace ČEZ a antidekubitní matrace jsme pro domov pořídili díky podpoře Siemens Fondu pomoci. Nadace TESCO podpořila pořízení haptické stěny pro Denní stacionář Radost.

Více informací o těchto i dalších projektech naleznete na webových stránkách Charity Valašské Meziříčí <http://www.valmez.charita.cz/> projekty.

Všem dárcům děkujeme!

Martina Cahlíková,
Charita Valašské Meziříčí, fundraising

Nová posila v pečovatelské službě

V těchto dnech jsme přijali novou posilu do Pečovatelské služby v Rožnově pod Radhoštěm. Je jí nová Škoda Fabia, která „omladí“ vozový park zařízení.

Na pořízení Fabie se podíleli všichni. Široká veřejnost koupí auta podpořila prostřednictvím portálu Darujme.cz. Další část financí jsme získali z výtěžku adventních akcí minulého roku, na kterých jsme nabízeli drobné výrobky klientů našich služeb, dobrovolníků a zaměstnanců naší Charity. Výtěžek se blížil k částce sto tisíc korun. Velkou měrou pomohl anonymní dárců věnováním několika desítek tisíc. V obálce s penězi byl pouze kousek papírů s přáním použít pe-

níze na pořízení auta. Tomuto přání jsme velmi ochotně vyhověli. Úmysl podpořili také další dárci z řad jednotlivců a firem.

Koruna ke koruně a najednou z nich byla částka, za kterou jsme mohli pořídit nové auto, které zvýší bezpečnost na cestách ke klientům pečovatelské služby.

Všem, kteří jste nákup Škody Fabie podpořili, velmi děkujeme a jsme za vaši podporu nesmírně vděční.

Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková

Charita Veselí nad Moravou

Máme novou vedoucí pečovatelské služby

V polovině března jsme na naší Charitě přivítali novou vedoucí pečovatelské služby, paní Renatu Hodonskou. Ta nahradila dosavadní vedoucí paní Marii Štípskou, která na Charitě ve Veselí n. M. pracovala 15 let a nastoupila jako ředitelka Charity Strážnice.

Oběma přejeme na jejich nových pozicích mnoho úspěchů, pevné nervy a dobrý pracovní kolektiv. Ať Bůh žehná jejich práci!

Kolektiv pracovníků Charity Veselí n. Mor.

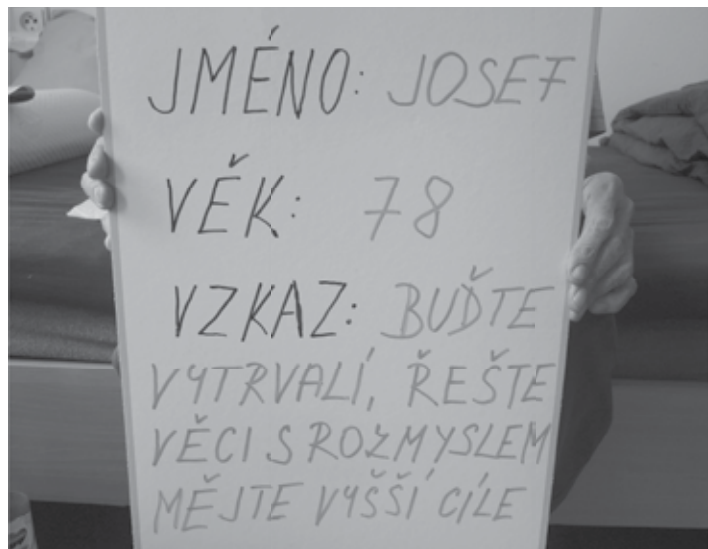
Milá babičko, milý dědečku...

Tak zněl začátek dopisů, kterými jsme v době koronavirové karantény potěšili naše klienty. Sešli se nám obrázky a dopisy jak od jednotlivců ze strany veřejnosti, tak od žáků a učitelů církevní základní školy. V této těžké době byli povzbuzením a pohlazením na duši pro naše klienty. Děkujeme všem, kteří se do této výzvy napsat dopis babičce nebo dědečkovi zapojili.

Kolektiv pracovníků Charity Veselí n. Mor.

Vzkaz pro mladší generace

V době pandemie koronaviru jsme oslovili některé naše uživatele, zda by vzkázali něco důležitého pro mladší generaci. Tato setkání byla velmi zajímavá. V rozhovorech se potvrdilo to, co tak často zdůrazňuje i papež František, že staří lidé mají moudrost, zkušenost života a že nám mají co předat, když jim nasloucháme. Můžete posoudit sami, několik vzkazů uvádíme:

Važte si svých kořenů a hledejte vždy pravdu!

Nechťte všechno a hned!

Buďte ohleduplní a soucitní ke starším!

Mějme se rádi a neubližujme si!

Buďte vytrvalí, řešte věci s rozmyslem, mějte vyšší cíle!

Buďte vděční za vše v životě!

Děkujeme všem našim uživatelům, kteří se s námi podělili o své životní příběhy a jsou nám tak v mnohém vzorem a povzbuzením.

Kolektiv pracovníků Charity Veselí n. Mor.

Charita Zlín

1. května 2020

Charita = milosrdná láska

Ta stará paní s velkým kufrem doslova přitáhla moji pozornost. Představte si: V Brně v tramvaji, kde jsou vysoké schodky pro nástup a výstup, seděla paní se dvěma berlemi a vedle ní stál velký kufr. A žádný pomocník. Jak se dostala dovnitř? A jak se dostane ven? Posadila jsem se vedle ní a zeptala jsem se, kde bude vystupovat a jestli jí mohu pomoci. Mile se na mě usmála a přijala nabídnutou pomoc. Já jsem si nejprve myslila, že je paní lehkomyšlná, nebo zneužívá dobroty okolí. Ale bylo to úplně jinak.

Paní Zdenku, tak se moje nová známá jmenovala, v mládí postihla vážná nemoc. Nemohla mít ani děti, a tak se rozhodla zůstat svobodná a věnovat se péči o druhé. Pracovala jako zdravotní sestra v nemocnici. To byla její rodina. Nemoc ale nepřetržitě, byť pomalu, postupuje dál a ona se už pohybuje jen s velkými obtížemi. Ale občas si potřebuje udělat radost, tak vyrazí jednou za rok na modlitební akci. Přípravy však koná velmi dlouho a prosí: „Pane Bože, jestli mě tam chceš mít, tak se o to, prosím, postarej.“ A pak se dlouho modlí, aby jí Bůh poslal do cesty dobré lidi, kteří se jí sami s pomocí na-

bídnou, a tudíž je to nebude obtěžovat. „A to byste nevěřila, kolik už jsem jich potkala,“ usmála se. Tak do její důvěry v Boží pomoc jsem zdaleka nedorostla! Její výkon byl nad mé chápání. A ona se pořád usmívala, na nic si nestěžovala, ze všeho měla radost. Větší část svého života sloužila, pracovala pro druhé a teď velmi laskavým způsobem nabízela druhým, aby udělali něco dobrého.

Věřím tomu, že nás Bůh poslal na naši životní pouť, abychom se tu naučili lásce. Abychom láskou proměňovali svět kolem nás. A slíbil, že tu bude s námi, že nás v tom nenechá samotné. A posílá nám do cesty lidi s kufry - což jsou menší nebo větší obtíže, které oni nemohou sami zvládnout. Pomáháme s menší nebo větší láskou, ale je důležité, že jdeme do toho. Jsme přece Charita!

P.S. Až budeme potřebovat pomoc my, dokážeme ji přijmout s úsměvem!

+ Noela Frolková,
pastorační asistentka

5. května 2020 Jsme si převzali od pověřeného zástupce Krajské hygienické stanice Zlínského kraje tzv. rychlotesty RAPID včetně činidel - dne 30. 4. 2020 vydalo MZDR Mimořádné opatření, kterým se všem poskytovatelům zdravotních služeb poskytujícím domácí péči a všem poskytovatelům pečovatelských služeb nařizuje zajistit vyšetření všech svých zaměstnanců na přítomnost specifických protilátek proti nemoci COVID-19, a to prostřednictvím Rapid testu. Za deset dní... Vyšetření na přítomnost specifických protilátek proti nemoci COVID-19 prostřednictvím Rapid testu = negativní. Máme hotovo!

14. května 2020 Trocha deště a v přírodě se dějí věci! Co, že všichni v Česku známe Frňákovník a Rouškovník. U nás bleskově rozkvetl Pečovatelkovník Právý Nefalšovaný - a to se hned tak nevidí! Děkujeme všem (ne)terénním pečovatelkám za to, že jsou a jsou 'naše', že jim nechybí humor a dobrá nálada. Cérky zlínské, jste skvělé!

P.S. Děvčata jsou stále rozdělena na menší pracovní skupinky, ale jistě už brzy se vrátí všechny na jednu adresu - a to teprve bude radost veliká, převeliká!

Charitní pečovatelská služba Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z programu zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a programu Priority Zlínského kraje, obě pro rok 2020, statutární město Zlín a dárci.

11. května 2020 "Za Váš úsměv pod rouškou" kytička konvalinek od uživatele pro terénní pečovatelku Hanku

17. května 2020 A je tady tečka (u nás asi sedmítečka) za šestašedesátým denním nouzovým stavem v České republice kvůli koronaviru, tedy i v Charitě Zlín. Děly se události, které nikdo z nás v minulosti nezažil. Jsme přesvědčeni, že žádný z našich uživatelů v tomto období nepocítil v námi poskytovaných službách, v přístupu sociálních pracovníků, pečovatelek, zdravotních sester a všech ostatních zlínských 'charitáků', sebemenší změnu oproti 'normálu'. Pochopitelně vyjma uživatelů centra denních služeb, které bylo z nařízení vlády uzavřeno - ale i zde se snažily pracovnice být s nimi v telefonickém kontaktu ♥ Děkujeme všem zaměstnancům za jejich profesionální přístup, pracovní nasazení, službu poskytovanou vždy s úctou k člověku samému a za jejich ruku podanou v nesnází těm, kteří se bez opory neobejdou ♥

18. května 2020 JEDEME DÁL! Nouzový stav kvůli koronaviru v naší zemi skončil. Nevíme, co nás ještě (nejen) s COVID-19 čeká. Co ale víme, je fakt, že jsou profese, kde není dobré jakkoliv omezovat činnosti. Mezi ně patří i sociální a zdravotní služby, a tak potvrzujeme, že: **JEDEME DÁL!** Nepřestáváme poskytovat sociální a zdravotní služby, pokračujeme v pomoci těm, kteří se bez podpory druhé osoby neobejdou. Jsme tady pro vás! Charita Zlín = ruka podaná v nesnázích ♥ Děkujeme za projevenou přízeň, děkujeme za důvěru, děkujeme za modlitby ♥ Na fotografii děvčata z pečovatelské služby, která jsou stále rozdělena na menší pracovní skupinky, ale už brzy se budou všechna potkávat. Popravdě, už se jim po sobě hodně stýská ...

26. května 2020 Děkovná pouť na Svatý Hostýn s kapkami deště i trochou slunečních paprsků v zádech. Bylo úžasné být po delší době zase spolu. Spolu na tak výjimečném místě. Bylo a je za co děkovat...

Stejnoměrnost. Tak na tu jsme se v květnu zaměřily a ani jsme se nenadály, je to za námi.

Aby bylo jasno: výkonnost týmu = 1085,3 km. Ona pravidelnost (synonymum stejnoměrnosti) = 94,1 % = 64.místo. Do práce na kole - Zlín a Otrokovice a také individuální podpora projektu Výkonnost pro dobrou věc.

P.S. Tož ale toto kolo jsme na cesty do práce v květnu opravdu nevyužívaly.

25. května 2020:

Život v době pandemie ve zlínském domově pro matky s dětmi

Azylové ubytování pomáhá osobám z vymezených cílových skupin v akutní i dlouhodobě nepříznivé sociální situaci. Zajišťuje ubytování, poskytuje podmínky pro přípravu stravy a pomáhá při uplatňování oprávněných zájmů ve spolupráci s uživatelem a jeho individuálním plánem, jenž je vytvářen s ohledem na jeho potřeby, přání a schopnosti. Služba je poskytována nepřetržitě po celý rok. Co vše se zde v uplynulém koronavirovém čase dělo?

Tak třeba děti, zvláště mladší chlapci, byli velmi aktivní a vynalézaví ve vymýšlení, jak si zkrátit dlouhou chvíli a zažít různá dobrodružství. A tak zkoumali okolí, až je jejich maminky skoro nestíhaly hledat. Děti dokonce vymyslely, že si udělají táborák a opečou buřty. Úplně tomu rozumím a mám pochopení, ale takovéto radosti už zavání bezpečnostními riziky. A škola? Tak školní povinnosti by děti nejraději zrušily, ale

když to úplně nešlo, tak je osekávaly na nutné minimum. Radovaly se z toho, že nemusejí dbát na režimové školní zvyklosti a vnímaly tento čas jako báječné a nekonečně dlouhé prázdniny. Naopak maminky se už nemohou dočkat, až děti půjdou standardně, nikoliv jen na doporučení, do školy a školky.

U dospělých je to jiné. I když díky omezenému vycházení, hlavně v začátcích nouzového stavu, nemožnosti vykonávat svoji práci a zakázaným návštěvám v Charitním domově pro matky s dětmi v tísni Zlín, se tu a tam probouzel mezi klienty stav, kterému se obecně a trefně říká ponorková nemoc, vše zvládali nakonec dobře. Dokonce to některé maminky ještě více spojilo a daly se třeba na zahrádničení. Nakoupily sazenice rajčat, kedluben a v truhlících za okny si dělají své minizahrádky. Některé si sazenice vyměňují, ovšem najdou se i takové, které si zase dělají vzájemně naschvály. Službu konající sociální pracovníci si musí udělat prostor, jak vše organizačně zvládnout a jak se, vedle povinného zpracovávání intervencí a ostatních písemností, ve zvýšené míře také věnovat následům rozmanitých stížností, včetně jejich doporučených řešení

ní a případným zklidňujícím metodám. Rozhodně se nedá říci, že by zde kvetla nuda a tak se všichni, pracovníci i klienti, těšíme na návrat k normálnímu stavu – snad jen děti se naopak radují, že to budou možná i ony literárně zpracované „dva roky prázdnin“.

Při tom všem musím ocenit naše klienty a to i děti, za poctivé dodržování všech nařízení, jako nošení roušek, respektování požadovaných odstupů, pravidelnou desinfekci všech prostor, včetně svých rukou po každém návratu z nutných pochůzek, jako jsou obchody a částečně i fungující úřady. Věřím, že tomu tak bude i nadále a ve službě vše zvládneme bez újmy.

Finanční podpora sociální služby: Zlínský kraj z programu zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a programu Priority Zlínského kraje, obě pro rok 2020, statutární město Zlín, město Otrokovice a dárci.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Vydáno na konci dubna:

Moc se modlím za všechny, aby je Pán Bůh ochránil před tou novou nemocí

Pane náš, prosíme Tě, ochraňuj nás a požehnej naši práci, ať přinášíme těm, kteří na nás čekají, úlevu a pochopení a dokážeme jim pomoci k jejich spokojenosti. Naplň nás svou láskou. Amen

V minulém týdnu se mi po telefonu ozvala moje kamarádka, která pracuje v pobytovém zařízení pro seniory. Pro mnohé výstižněji domov důchodců. Svou práci má moc ráda, těší ji a hřeje u srdce. I přesto si posteskla, že v tomto 'koronavirovém' čase jim přece jen přibýlo hodně povinností. K tomu všemu některé pracovníce mají malé děti, tudíž jsou s nimi doma, jiné odmítají pracovat v podmínkách, které jsou teď nastaveny, jako třeba rouška dvanáct hodin na obličej, tak odcházejí. Ty, které se rozhodly vydržet, mají logicky režim velmi náročný. V neobvyklé situaci jsou ale pochopitelně i sami senioři. Vždyť většina pobytových zařízení je uzavřena návštěvám už od začátku února. Nejříve z důvodu chřipkové epidemie, následně karanténa plynule přešla na nynější stav. Už dlouhé týdny se senioři nemohli setkat se svými rodinami. A většina z nich už ani nezvládne telefonovat. No a i když jim vysvětlíte, že rodina

přijít nemůže, tak to brzy zapomenou a znovu a znovu se ptají, co se děje, že jejich milovaní nepřicházejí ... A to byl důvod, proč vedení domova požádalo rodiny a příbuzné, aby si své blízké vzali na přechodnou dobu domů. Kladně zareagovalo necelé jedno procento. Ano, někteří senioři nikoho blízkého nemají, mnohé rodiny zase nejsou uzpůsobeny na péči o seniora, ale takový nezájem nikdo v zařízení nečekal.

A tak mi moje kamarádka připomenula, jak jsou zaměstnanci Charity úžasní. Díky nim, díky jejich práci v domácnostech, mohou senioři a nemocní lidé být doma. Tam, kde je jim nejlépe, kde se cítí bezpečně, kde jsou pevně zakořeněni. Jedna naše klientka mi řekla: „Moc se modlím za všechna děvčata z Charity, aby je Pán Bůh ochránil před tou novou nemocí. Nevím, kdo by se o nás staré staral, kdo by je mohl nahradit.“

Také i já se za vás všechny modlím a přeji požehnaný čas.

+ Noela Frolková, pastorační asistentka

HUMANITÁRNÍ POMOC

Doba koronavirová na Haiti

Haitská vláda v polovině března uzavřela hranice i veškeré instituce. Lidé mají zůstat doma, nesdružovat se a dodržovat hygienické předpisy. Ve slumech však není možné povinný odstup dodržet. A navíc ne všichni sledují zprávy, tudíž v existenci neviditelného zabijáka nevěří.

V zemi existují pouhá tři centra izolace a péče o nakažené osoby, se 120 lůžky na 10 milionů obyvatel. I přes podporu mezivládních organizací je zdravotnického materiálu a ochranných pomůcek nedostatek. V médiích běží výukové programy o správném mytí rukou. Vláda distribuuje do zasažených oblastí mýdla a dezinfekcí, ty ale zdaleka nestačí. Lidé používají k sanitaci ocet.

Podle Světového potravinového programu OSN trpí 1 milion Haitičanů akutním hladem a 4 miliony potřebují potravinovou pomoc. V dnešní době, kdy jsou lidé nuceni zůstat doma, nechodit farmarit ani se starat o dobytek, hladoví o to více. Mnoho z nich pořádá demonstrace a bouří se proti vládním restrikcím.

Ve městech stále fungují typické trhy, omezené na tři dny v týdnu, i některé obchody. Potravin y jsou však o 30–100 % dražší než před rokem. Tím, že letiště v zemi nefungují, a země je odkázána na dovoz potravin po moři, ceny narůstají. Ve vesnických oblastech jsou zdroji obživy jak vlastní políčka, tak výměnný obchod se sousedy. Často se rodiny podporují vzájemným vařením, ve kterém se střídají. Haiti ale strádá vysokými teplotami a dlouhotrvajícím suchem. Úrody je čím dál tím méně.

Pomoc sester z Gonaïves

Sestřičky v komunitním centru St. Joseph v Gonaïves shromažďují jídlo po všech obchodech a farmách v okolí, a to pak rozdávají chudým a potřebným. Nejen svým žákům a klientům, ale všem, kdo se odváží i přes zákaz vycházení přijít.

„Mnoho lidí nás varuje, abychom byli opatrní,“ píše Sr. Margaret. „My ale nemůžeme ignorovat hladové. Rozdáváme zásoby, které máme pro nutriční program, a nakupujeme další potraviny a základní věci pro rodiny. Šijeme také látkové roušky na strojích od české Charity. Snažíme se dělat, co můžeme, s tím, co máme. Žijeme v naději, že se z této situace brzy dostaneme. A modlíme se za to, aby chudí nemuseli v této obtížné chvíli čelit dalším výzvám. Naše modlitby a myšlenky směřují ke všem rodinám, které při této smrtící nemoci ztratily své drahé,“ uzavírá zprávu o současné situaci sestra Margaret.

Střecha nad hlavou

V Gonaïves se potravinová pomoc rozrostla na 1 440 rodin pravidelně přijímajících jídlo. Jednak to pro naše partnery znamená obrovský finanční nápor, ale také je potřeba mnoho energie a dobrá logistika na shánění a distribuci potravin. Situace je pro některé

tak zlá, že raději volí koupit jídla před placením vlastního bydlení. Mnohdy i celé rodiny přicházejí o střechu nad hlavou. Být na ulici znamená nejen riziko bezpečnostní, ale také zdravotní a sociální. Lidé musejí přečkat jakékoliv počasí, vyvarovat se nátlaku okolí a odolat hrozcím nemocem. Staří, mladí, matky s dětmi.

Projekt Střecha nad hlavou je zaměřen na problematiku bydlení. Pevně ukotvená plechová střecha řeší velmi bolavý problém většiny obyvatel, kteří žijí v domech z přírodních materiálů. Cílem je zajistit díky prostředkům dárců z České republiky co největší počet plechových střech pro potřebné rodiny na Haiti. Příspěvky pokrývají náklady na potřebný materiál a odbornou asistenci.

Příjemci této materiální pomoci jsou vybíráni na základě sociální potřebnosti osobou odpovědnou za realizaci projektu. Na stavbu střech jsou vybráni specialisté z místní komunity. Cílem projektu je vedle poskytnutí střech také aktivně zapojit příjemce pomoci do celého procesu a motivovat je k vlastní iniciativě, pokud to situace rodiny dovoluje.

Lada Matyášová,
koordinátorka projektů na Haiti, ACHO

Koronavir v ukrajinské Kolomyji

Podle informací Ukrajinských státních orgánů bylo k 27. květnu potvrzeno téměř 22 tisíc případů nákazy Covidem-19 a v souvislosti s tímto virem zemřelo 644 lidí. I přes to, že počet nakažených nadále stoupá, dochází dle veřejných zdrojů k postupnému uvolňování vládních nařízení, které zabránily masivnímu šíření nemoci. Přesto však stále platí dočasný zákaz Ukrajinské vlády, který zabránil občanům vyjíždět za výdělkem do zahraničí. Tato situace výrazně zvýšila počet lidí, kteří potřebují pomoc.

Kolomyjská Charita na Ukrajině v současnosti odvádí svou práci z velké části distančně. Poskytuje zejména domácí péči a pomoc bezdomovcům. Služby v rámci péče o děti jsou za-

měřeny na pomoc při distančním vzdělávání a také na volnočasové aktivity. V plném provozu je také charitní jídelna, která vznikla s přispěním Arcidiecézní charity Olomouc. Jídlo však nyní nelze konzumovat v jejích prostorách, ale potřební si ho odnášejí s sebou. Mimo to také posloužila dětem, které se v rámci kurzů vaření zdokonalily v kuchařských dovednostech.

V důsledku současné situace v zemi se klienty Charity stávají lidé, kteří do nedávna tuto pomoc nepotřebovali. Během koronavirové krize již bylo v Kolomyji poskytnuto více než 1 000 balíčků, jejichž obsahem jsou základní potraviny a hygienické pomůcky. Arcidiecézní charita Olomouc přispěla částkou 70 tisíc korun na nákup potravin a pomohla tak téměř 250 rodinám.

Legunevychovi

„Rodina Legunevychů pochází z horské vesnice. Žije v dřevěné chatě pokryté hlínou. Rodina má tři malé děti ve věku 4 až 8 let. Matka trpěla vážným onemocněním – melanomem, které je považováno za nejnebezpečnější formu rakoviny kůže. Před více než rokem se žena podrobila operaci, ale ještě se nachází pod dohledem lékařů. Její manžel pracoval v Polsku, ale kvůli pandemii byl nucen se vrátit na Ukrajinu, a proto se finanční situace v rodině stala ještě obtížnější a jakákoli podpora je pro ně velmi důležitá. Potravinové balíčky jsou pro tuto rodinu velkou podporou,“ říká zástupce ředitele Charity Kolomyja Otec Vasyl Latčuk

Khrystyna Novodvorska,
koordinátorka pro Ukrajinu a dobrovolníky
Dagmar Jurčíková, PR ACHO

Charita poskytuje pomoc postiženým bleskovou povodní

Pracovníci Charity Šternberk již během dnešní noci a rána monitorovali situaci na území postiženém lokálními povodňovými vlnami, které během jednoho večera a noci postihly několik obcí v Olomouckém kraji, a to zejména na Uničovsku.

Charitní pracovnice, Marie Hýžová, ze zasažené obce Dlouhá Loučka z obavy z dalšího vývoje situace opustila hodinu po půlnoci svůj dům s rodinou. Přesto už ráno objela většinu postižených obcí a starostům nabídla pomoc Charity. „Největší šok to pro mě byl v obci Šumvald, která je z mého pohledu postižena nejvíce. Převrácená auta, vyvrácené stromy, nánosy bahna a zničené zahrady, to nepamatují ani starousedlíci," popsala paní Marie dojmy z dnešního rána.

Charita již od následujícího dopoledne poskytuje pomoc jak materiální, tak nemateriální. Do charitního skladu v Uničově bylo převezeno 30 vysoušečů, zasaženým obcím jsme připraveni poskytnout dezinfekční a čistící prostředky a další materiál. Od zítřejšího rána budou pracovníci Charity provádět sociální šetření přímo v postižených rodinách, kterým je Charita připravena nabídnout a poskytnout podporu a doprovázení v těžkých chvílích.

Jednotlivé regionální Charity jsou jednou ze složek Integrovaného záchranného systému. Poskytují pomoc jak materiální, tak psychosociální a také působí jako servisní organizace pro zasahující složky záchranného systému. V rámci řešení následků přírodních katastrof Charity zúročují zkušenosti z ničivých povodní z minulých let.

V případě žádosti o pomoc kontaktuje Charitu Šternberk na tel.: 733 755 862

Za účelem zajištění základních životních potřeb a řešení tíživé situace v důsledku aktuální živelné pohromy byla okamžitě vyhlášena veřejná sbírka. Je možno přispět jakoukoli částkou na účet č.:

115-1060670297/0100 VS 112

Všem dárcům předem děkujeme.

*Dagmar Jurčková, PR
Arcidiecézní charita Olomouc*

